

---

*Feltételes Adómegállapításokkal és Jellegükben vagy Hatásukban Hasonló Egyéb
Intézkedésekkel Foglalkozó Különbizottság*

2015/2066(INI)

20.7.2015

JELENTÉSTERVEZET

a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló
egyéb intézkedésekről
(2015/2066(INI))

A feltételes adómegállapításokkal és jellegükben vagy hatásukban hasonló
egyéb intézkedésekkel foglalkozó különbizottság

Társelőadók: Elisa Ferreira és Michael Theurer

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
1. MELLÉKLET: AZ ÜLÉSEK RÉSZTVEVŐINEK LISTÁJA (BIZOTTSÁGI ÜLÉSEK ÉS KÜLDÖTTSÉGEK)	34
2. MELLÉKLET: A VÁLASZOK FELSOROLÁSA ORSZÁGONKÉNT/INTÉZMÉNYENKÉNT.....	38
3. MELLÉKLET: A BIZOTTSÁG ÜLÉSEIN VALÓ MEGJELENÉSRE FELKÉRT MULTINACIONÁLIS VÁLLALATOK	39

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről (2015/2066(INI))

Az Európai Parlament

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107., 108., 113., 115. és 116. cikkére,
- tekintettel az egy feltételes adómegállapításokkal és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekkel foglalkozó különbizottság felállításáról, annak hatásköreiről, létszámáról és megbízatásának időtartamáról szóló, 2015. február 12-i határozatára,
- tekintettel az Oknyomozó Újságírók Nemzetközi Konzorciuma (ICIJ) által a luxemburgi feltételes adómegállapításokról és más káros gyakorlatokról nyilvánosságra hozott tényekre, amelyek „LuxLeaks” néven váltak ismertté,
- tekintettel a G7-, G8- és G20-csoport nemzetközi adóügyi kérdésekkel foglalkozó csúcstalálkozóinak, különösen a 2015. június 7–8-i elmaui csúcstalálkozó, a 2014. november 15–16-i brisbane-i csúcstalálkozó, a 2013. szeptember 5–6-i szentpétervári csúcstalálkozó, a 2013. június 17–18-i Lough Erne-i csúcstalálkozó és a 2009. szeptember 24–25-i pittsburghi csúcstalálkozó eredményeire,
- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) „Az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás kezelése” (*Addressing Base Erosion and Profit Shifting – BEPS*) című 2013-as jelentésére, valamint az OECD BEPS cselekvési tervére és későbbi kiadványaira,
- tekintettel az Európai Tanács következő következtetéseire: a közös konszolidált társasági adóalapról szóló, 2013. március 14-i következtetésekre, az automatikus információcseréről szóló, 2014. december 18-i következtetésekre, az adóalap-erózióról és nyereségátcsoportosításról (BEPS), a globális szintű automatikus információcseréről és a káros adózási gyakorlatokról szóló, 2014. december 18-i következtetésekre, valamint az adókijátszásról szóló, 2014. június 27-i következtetésekre,
- tekintettel az ECOFIN Tanács következtetéseire és az egyes adóügyi kérdésekről az Európai Tanácsnak készített, 2015. június 22-i ECOFIN-jelentésre,
- tekintettel a Tanács magatartási kódexszel foglalkozó csoportjának a magatartási kódexről (vállalkozások adóztatása) szóló, 2015. június 11-i jelentésére,
- tekintettel a közigazgatási együttműködésről szóló irányelvre¹, a kamat- és

¹ A Tanács 2011. február 15- i 2011/16/EU irányelve az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás és a biztosítási díjak adózása területén történő

jogdíjbevételekről szóló irányelvre¹, valamint a Bizottság ezek módosítására irányuló legújabb jogalkotási javaslataira,

- tekintettel a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelvre (az anya- és leányvállalatokról szóló irányelv)², amelyet legutóbb 2015-ben módosítottak,
- tekintettel az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló 2006/43/EK irányelv módosításáról szóló, 2014. április 16-i 2014/56/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre³,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendeletre⁴,
- tekintettel a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás és a biztosítási díjak adózása területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelvre⁵,
- tekintettel a „Méltányos és hatékony társaságiadó-rendszer az Európai Unióban: 5 fő cselekvési terület” című, 2015. június 17-i bizottsági közleményre (COM(2015)0302),
- tekintettel a Bizottság 2015. március 18-i adózási átláthatósági csomagjára,
- tekintettel a „Cselekvési terv az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére” című, 2012. december 6-i bizottsági közleményre (COM(2012)0722),
- tekintettel az agresszív adótervezésről szóló, 2012. december 6-i bizottsági ajánlásra (C(2012)8806),
- tekintettel a jó adóügyi kormányzásra vonatkozó minimumkövetelmények harmadik országok általi teljesítésének ösztönzésére irányuló intézkedésekről szóló, 2012. december 6-i bizottsági ajánlásra (C(2012)8805),
- tekintettel az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítését célzó, többek között harmadik országok viszonylatában hozandó konkrét intézkedésekről szóló 2012. június 27-i bizottsági közleményre (COM(2012)0351),
- tekintettel a közös konszolidált társaságiadó-alapról (KKTA) szóló tanácsi irányelvre irányuló 2011-es bizottsági javaslatra (COM(2011)0121), és a Parlament arra vonatkozó, 2012. április 19-i állásfoglalására,

---

kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 63., 2011.3.11., 1. o.).

¹ A Tanács 2003. június 3-i 2003/49/EK irányelve a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről (HL L 157., 2003.6.26., 49. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 380. o.).

² HL L 225., 1990.8.20., 6. o.

³ HL L 158., 2014.5.27., 196. o.

⁴ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

⁵ HL L 336., 1977.12.27., 15. o.

- tekintettel a vállalkozások adózásával kapcsolatos magatartási kódexről szóló, a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által 1997. december 1-jén elfogadott állásfoglalásra¹, valamint a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódexszel foglalkozó csoport Tanácsnak készített rendszeres jelentéseire,
- tekintettel a 2007/36/EK irányelvnek a hosszú távú részvényesi szerepvállalás ösztönzése, valamint a 2013/34/EU irányelvnek a vállalatirányítási nyilatkozat egyes elemei tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához a Parlament által 2015. július 8-án elfogadott módosításokra,
- tekintettel az adókikerülésről és az adócsalásról mint a fejlődő országok kormányzása, szociális védelme és fejlődése számára jelentett kihívásról szóló, 2015. július 8-i állásfoglalására²,
- tekintettel az adózásról szóló éves jelentésről elfogadott, 2015. március 25-i állásfoglalására³,
- tekintettel az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – a csalás elleni küzdelemről szóló 2013. évi éves jelentésről szóló, 2015. március 11-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel az adócsalás, az adóelkerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről szóló, 2013. május 21-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az adócsalás és az adókijátszás elleni küzdelem terén teendő konkrét lépésekre irányuló felhívásról szóló, 2012. április 19-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel az „Adók és a fejlesztés – Együttműködés a fejlődő országokkal a jó adóügyi kormányzás előmozdítása terén” című, 2011. március 8-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a jó kormányzás adóügyek terén történő előmozdításáról szóló, 2010. február 10-i állásfoglalására,⁸
- tekintettel a nemzeti parlamentekben, különösen az Egyesült Királyság parlamentjének alsóházában (*House of Commons*), az Egyesült Államok szenátusában (*Senate*) és a francia nemzetgyűlésben (*Assemblée nationale*) ugyanebben a témában tartott különféle parlamenti meghallgatásokra és azt követő jelentésekre,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a feltételes adómegállapításokkal és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekkel foglalkozó különbizottság jelentésére (A8 0000/2015),

---

¹ HL C 2., 1998.1.6., 2. o.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0265.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0089.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0062.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0205.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0137.

⁷ HL C 199. E, 2012.7.7., 37. o.

⁸ HL C 341. E, 2010.12.16., 29. o.

LuxLeaks: tények és számok

- A. mivel a 2014. november 5-én, az Oknyomozó Újságírók Nemzetközi Konzorciumának köszönhetően kitört Luxleaks-botrány – amelynek során mintegy 28 000 oldalnyi, a luxemburgi adóigazgatás és több mint 300 multinacionális vállalt között a 2002 és 2010 közötti időszakban létrejött, 500-nál több magánjellelű adómegállapodást rögzítő bizalmas dokumentum került nyilvánosságra – fényt derített a drasztikus mértékű adókedvezmények megszerzése céljából kialakított, bonyolult pénzügyi struktúrákkal jellemzett titkos egyezségek alkalmazásának elterjedtségére; mivel az üzletvitelük során sok százmillió eurót kezelő luxemburgi leányvállalatok sok esetben alig vannak jelen Luxemburgban, és ott elenyésző gazdasági tevékenységet folytatnak;
- B. mivel már legalább az 1990-es évek vége óta ismertek a társaságiadóalap-erózióval és az agresszív adótervezési gyakorlatokkal kapcsolatos problémák, és foglalkoznak nemzetközi szinten azok elemzésével; mivel a Luxleaks azáltal, hogy egy konkrét tagállamban egy konkrét számviteli cég által előmozdított, megkérdőjelezhető adózási gyakorlatokat tárt fel, ráirányította a közvélemény és a média figyelmét e problémákra; mivel a Bizottság vizsgálataiból és a Parlament által a különbizottsága útján elvégzett munkából az derül ki, hogy nem elszigetelt esetről van szó, hanem egy Európában és azon túl is elterjedt gyakorlatról, amely abból áll, hogy egyes vállalatok teljes adókötelezettségének csökkentését eredményező adózási intézkedéseket hoznak, hogy mesterségesen kiszélesítsék a nemzeti adóalapot más országok kárára;
- C. mivel ezek a magatartások, amelyeknek eredményeképpen gyakran elválik az értékteremtés helye és a nyereség megadóztatásának helye, nem korlátozódnak a feltételes adómegállapításokra, hanem az EU-n belüli és kívüli nemzeti adóigazgatások által végrehajtott káros adózási gyakorlatok széles körét ölelik fel;
- D. mivel e gyakorlatok nyilvános ellenőrzés alá vonása a demokratikus ellenőrzés része; mivel tekintettel e gyakorlatoknak a társadalom egészére gyakorolt negatív hatására, azok csak addig tarthatók fenn, amíg titokban maradnak, vagy amíg azokat eltűrik; mivel az oknyomozó újságírásnak, a nem kormányzati szektornak és a tudományos közösségnek jelentős szerepe van az adókikerülés leleplezésében és a nyilvánosság ezzel kapcsolatos tájékoztatásában; mivel amíg ezeket nem lehet megakadályozni, azok feltárása nem függhet egyes visszaélést bejelentő személyek bátorságától és etikai érzékétől, hanem módszeresebb jelentéstételi és információcsere-mechanismusok részét kell alkotnia;

A társasági adózás tagállamok általi felfogása

- E. mivel a közvetlen adóztatás a tagállamok hatásköre, és így a Tanácson belül arra az egyhangúság követelménye vonatkozik; mivel ennek következtében a társasági adózás területén nem született uniós szinten semmilyen jelentős határozat, a belső piaccal és az uniós szerződések hatálya alá tartozó egyéb területekkel – így a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokkal, a közös valutával, valamint a gazdasági és költségvetési irányítással – kapcsolatos uniós integráció közelmúltbeli fejleményei ellenére; mivel a Tanácson belüli egyhangúság szabálya azzal, hogy valamennyi tagállamnak vétőjogot ad, a fennálló helyzetből az együttműködőbb megoldások felé való elmozdulás ösztönzői ellen hat;

- F. mivel a kiteljesített belső piacon semmilyen torzulás nem befolyásolhatja a befektetési döntéseket és a vállalkozások helyének megválasztását; mivel azonban a globalizáció, a digitalizáció és a tőke szabad mozgása megteremti a tagállamok közötti, illetve harmadik országokkal való, a befektetések és a vállalkozások elcsábítása érdekében folytatott, intenzívebb adóverseny feltételeit; mivel ez potenciálisan káros adózási rendszerek formáját öltheti, amelyek célja elsősorban a beruházások ösztönzése és a további gazdasági tevékenységek odavonzása, a szomszédos országokban elindított hasonló intézkedésekre reagálva vagy a tagállamok által már előzetesen fennállóként értékelt – a viszonylagos jólét, a méret vagy a peremhelyzet tekintetében mutatkozó – egyensúlyhiányokat korrigálva; mivel egyes jogrendszerekben történetesen korreláció mutatkozik a vonzó társaságiadó-rendszerek és a nemzeti jólét magas szintje között; mivel az adórendszerek optimális kialakítása számos tényezőtől függ, és ezért országonként eltérő;
- G. mivel az adóversenyben részt vevő szereplőként az egyes országok az adózási egyezmények hálózata mellett nemzeti jogszabályaikat használják fel saját maguknak olyan országgént történő népszerűsítésére, ahol érdemes befektetni, és ezáltal a partnerországok kárára csábítanak el vállalkozásokat; mivel elszigetelten tekintve az egyes tagállamoknak egyértelműen az az érdekük, hogy „potyautasként” viselkedjenek, vagyis elsőként alakítsanak ki és hajtsanak végre meghatározott adórendszereket és rendelkezéseket az adóalap odavonzása érdekében, és utolsóként vegyenek részt az adókikerülés kezelésére irányuló, együttműködésen és összehangoláson alapuló bármilyen intézkedésben;
- H. mivel ennek következtében egyes tagállamok ambivalens álláspontot képviselnek az adókikerülés tekintetében, és egyfelől nemzeti adóalapjuk eróziójára panaszkodnak, másrészt ugyanakkor felelősek a nemzeti és nemzetközi adórendszerek jelenlegi formájáért, amely az eróziót lehetővé tette, és mégis gátolják adórendszereiknek az összehangoltabb megoldás irányába történő bármilyen továbbfejlesztését; mivel a tőke mozgásának az EU-n belüli teljes szabadsága értelmében teljes mértékben figyelembe kell venni a nemzeti adórendszerek és adóbevételek egymástól való kölcsönös függését és kölcsönös egymásra hatását, szem előtt tartva az egyes tagállamok adóügyi döntéseinek a határokon átnyúló, széles körű pozitív és negatív tovagyűrűző hatásait, mivel ami az egyik országban adókedvezmény, az a másik országban erodálja az adóalapot;
- I. mivel a jogalkotó és az adóigazgatások nem tudják előre megjósolni az egyes adótanácsadók, jogászok és közvetítő társaságok által kialakított és népszerűsített, innovatív adókikerülési rendszereket, hanem azokra csak reagálni tudnak, időnként nagy késsedelemmel; mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy azok az uniós szervek, amelyeknek az lenne a feladata, hogy megakadályozzák a káros adóintézkedések bevezetését (így a tagállamok által 1998-ban létrehozott, magatartási kódexszel foglalkozó csoport), gyakran túl enyhén reagálnak, és az EU-ban tömegesen vezetnek be új és gyakran agresszív adókikerülési intézkedéseket és megállapodásokat; mivel a multinacionális vállalatok az EU-ban és világszerte egy jól szervezett és képzett adótanácsadói szektor szakértelmére támaszkodva alakítják ki adókikerülési rendszereiket; mivel ez a szektor egyúttal a kormányok és a közintézmények számára adóügyekben tanácsadást nyújtó szervezetekben, például a jó adóügyi kormányzás uniós platformjában is képviselteti magát;

Feltételes adómegállapítások és káros adózási gyakorlatok

- J. mivel a feltételes adómegállapítások a lehetséges hatókört és a lefedett témákat, a kötelező jelleget, az alkalmazás gyakoriságát, a nyilvánosságot, az időtartamot és a díjak fizetését tekintve a gyakorlatok széles körét ölelik fel a tagállamokban; mivel a feltételes adómegállapításnak nincs általánosan elfogadott nemzetközi fogalommeghatározása, azzal a kivétellel, hogy azokat a Bizottság úgy említi, mint „a tagállam részéről vagy nevében az adójogszabályok értelmezése vagy alkalmazása tekintetében kiadott bármilyen közleményt, egyéb okiratot vagy hasonló hatásokat kiváltó intézkedést”;
- K. mivel a feltételes adómegállapítások nem eredendően problémásak, mivel – eredeti céljuknak megfelelően – jogbiztonságot nyújthatnak az adófizetőnek azokban az esetekben, amikor az adójogszabályok vagy bizonyos körülmények közötti konkrét alkalmazásuk nem világos vagy eltérő módokon értelmezhető, különösen összetett tranzakciók kapcsán, és ezáltal elkerülhetővé teszik az adófizető és az adóhatóság közötti későbbi vitákat;
- L. mivel a feltételes adómegállapítások gyakorlata az adóigazgatások és az adófizetők közötti szorosabb és együttműködőbb kapcsolat keretében fejlődött ki arra szolgáló eszközként, hogy megbirkózzanak az egyre bonyolultabb, globális és digitalizált gazdaságban bizonyos ügyletek adójogi megítélésének fokozódó összetettségével; mivel a közzé nem tett és potenciálisan mérlegelésen/tárgyaláson alapuló megállapodások és feltételes adómegállapítások ugyanakkor felhasználhatók az eltérések és a kedvezőbb adójogi megítélés megszerzésének eszközeként is;
- M. mivel a fejlett feltételes adómegállapításoknak nem célja, hogy bármilyen módon befolyásolják az ügyletek adójogi megítélését, hanem – minden más feltétel azonossága esetén – ugyanolyan hatással kell járniuk, mint a mögöttes adórendeletek utólagos alkalmazásának; mivel ennek megfelelően e jelentés hatóköre nem korlátozódik szigorúan a feltételes adómegállapításokra, hanem – a TAXE különbizottságnak adott megbízással összhangban – a „káros adózási gyakorlatok” általános fogalmán belül kiterjed a jellegükben vagy hatásukban hasonló bármilyen adóintézkedésre, vagyis a külföldi illetőségű cégek vagy ügyletek azon más adójogi rendszerek kárára történő elcsábítását célzó intézkedésekre, amelyekben ezen ügyleteket rendes esetben adóztatnák;
- N. mivel a káros adózási gyakorlatokhoz a következő nemkívánatos hatások közül egy vagy több is kapcsolódhat bizonyos mértékig: az átláthatóság hiánya, versenytorzulások és egyenlőtlen versenyfeltételek a belső piacon belül és kívül, az adórendszer tisztességességének és legitimitásának sérülése, a kevésbé mobil gazdasági tényezők nagyobb mértékű adóztatása, az államok közötti tisztességtelen verseny, adóalap-erózió, társadalmi elégedetlenség, bizalmatlanság vagy demokratikus deficit;

A különbizottság munkája

- O. mivel a 2015. február 26-án létrehozott illetékes különbizottsága xx ülést tartott, amelyek során meghallgatta Margrethe Vestager és Pierre Moscovici biztost, az OECD képviselőit, valamint visszaélést bejelentő személyeket, oknyomozó újságírókat, szakértőket, a tudomány képviselőit, multinacionális vállalatok, szakmai szervezetek,

szakszervezetek, nem kormányzati szervezetek képviselőit és uniós nemzeti parlamenti képviselőket (lásd az 1. mellékletet); mivel a TAXE bizottság küldöttségei látogatást tettek Svájcban, hogy megvizsgálják a különbizottság megbízása harmadik országokkal kapcsolatos vonatkozásának egyes szempontjait, valamint tényfeltáró misszió végrehajtása céljából felkeresték a következő tagállamokat: Belgium, Luxemburg, Írország, Hollandia és az Egyesült Királyság;

- P. mivel a bizottság munkáját részben hátráltatta, hogy a tagállamok egy része és a Tanács nem válaszolt kellő időben, és végül nem is továbbította az összes kért dokumentumot; mivel a felkért 18 multinacionális vállalat közül csak 4 vállalta, hogy megjelenjen a bizottság előtt; mivel a Bizottság elnökével és a pénzügyminiszterekkel tervezett eszmecsereket az ellenőrzésükön kívül eső külső események miatt el kellett halasztani; mivel emiatt meg kellett hosszabbítani a bizottság hivatali idejét;
- Q. mivel e jelentés elkészítésének/elfogadásának időpontjában még mindig folyamatban volt több, a Bizottság által indított állami támogatásra vonatkozó vizsgálat az egyes multinacionális vállalatok leányvállalataihoz hozzárendelt adóköteles nyereséget érintő, feltételes adómegállapításokkal jóváhagyott transzferárképzési megállapodásokkal kapcsolatban;

A tagállami társasági adóztatási gyakorlatok áttekintése

1. emlékeztet arra, hogy a társasági adóztatás iparosodott országokban létező modelljeit a 20. század első felében alakították ki, egy olyan időszakban, amikor a határokon átnyúló tevékenység korlátozott volt; megállapítja, hogy a globalizáció és a gazdaság digitalizálódása gyökeresen megváltoztatta a globális értékláncot és a piacok működésének módját; hangsúlyozza, hogy az adóztatás területén a nemzeti és a nemzetközi szabályok nem tartottak lépést az üzleti környezet változásával;
2. megállapítja, hogy jóllehet a határokon átnyúló tevékenységet folytató cégek számára egyre bonyolultabbá válik a különféle adórendszereknek való megfelelés, a globalizáció és a digitalizáció megkönnyíti számukra, hogy tevékenységeiket off-shore pénzügyi központokon keresztül szervezzék, és globális adóterhek csökkentése érdekében kifinomult struktúrákat hozzanak létre; aggályosnak tartja, hogy a gazdasági válság és a költségvetési konszolidáció miatt a legtöbb tagállam jelentősen csökkentette az adóigazgatásban dolgozó munkavállalók létszámát, ami kihat az adóigazgatásoknak arra a képességére, hogy megelőzzék, felderítsék és leküzdjék az adóalapjuk jelentős erodálásához vezető agresszív adótervezést;
3. hangsúlyozza, hogy a Szerződés – a szubszidiaritás elvével összhangban – lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy maguk határozzák meg saját társaságiadó-kulcsaikat; hangsúlyozza azonban azt is, hogy a nemzeti adórendszerek túlságosan összetett szabályai az e rendszerek közötti különbségekkel társulva kikapukat hoznak létre, amelyeket a multinacionális vállalatok agresszív adótervezési célokra kihasználnak, és amelyek így adóalap-erózióhoz, nyereségátcsoportosításhoz, az adókulcsok csökkenésének irányába ható versenyhez és végezetül az optimálistól elmaradó gazdasági eredményhez vezetnek; hangsúlyozza, hogy az ilyenfajta adókikerülés a nemzeti költségvetéseket összesítve vizsgálva is kedvezőtlen hatású, mivel a káros adózási gyakorlatokból eredően (az eltéréseknek, külön kedvezményeknek vagy kikapuknak köszönhetően) az egyik tagállamban keletkező bevételek nem

ellensúlyozzák az adóbevételek más tagállamokban jelentkező csökkenését; rámutat arra, hogy a további adóalap-eróziót csak a tagállamok összehangoltabb, együttes felfogása akadályozhatja meg, amelynek egy olyan közös kerethez kell elvezetnie, amelyen belül a tagállamok megszabhatják adókulcsaikat;

4. megállapítja, hogy a Bizottság szerint¹ 1995 és 2014 között a törvényben előírt társaságiadó-kulcsok 12 százalékponttal estek vissza az EU-ban, azaz 35%-ról 23%-ra csökkentek; hangsúlyozza, hogy az adókulcsok e csökkenésével párhuzamosan a bevételkiesés csökkentésére az adóalap bővül, és a társaságok adóztatásából származó bevételek ugyanezen időszakbeli viszonylagos stabilitása a jelentős társaságalapítási tendenciával is magyarázható, vagyis azzal, hogy bizonyos vállalkozási jogi formákról, például az (egyéni) magánvállalkozásról áthelyeződik a hangsúly a társasági jogállásra, ami a személyi jövedelemadó alapjából a társaságiadó-alapra történő hasonló áthelyeződést eredményez;
5. felhívja a figyelmet a törvényben előírt és a tényleges adókulcsok közötti növekvő résre különösen a globális szinten működő cégek esetében, amely legalább részben az általános adórendszertől való különböző eltéréseket és mentességeket tükrözi, amelyek szolgálhatják a jogalkotó szándéka szerint konkrét célkitűzések elérését, vagy eredhetnek agresszív adótervezésből, vagyis az adórendszerek technikai jellemzőinek vagy két vagy több adórendszer közötti eltéréseknek az adókötelezettség csökkentése céljából történő kihasználásából;
6. tudomásul veszi, hogy az EU-ban 28 – mind az adóalap, mind pedig az adókulcs meghatározása szempontjából nagyon eltérő – adórendszer működik, és hogy ez a sokféleség még nagyobb, ha figyelembe vesszük az EU-n belül működő, önálló adórendszerrel rendelkező különleges jogrendszereket (tengerentúli területek és koronafüggőségek); sajnálja, hogy az EU-ban jelenleg nem tartoznak közös fogalommeghatározás vagy iránymutatások hatálya alá olyan alapvető fogalmak és elemek, mint a forrásadóztatás és a lakóhely szerinti adóztatás közötti egyensúly, az állandó telephely és az adóköteles jogalanyok, a gazdasági tartalomra vonatkozó és a visszaélések elleni szabályok, nem beszélve arról, hogy mi vonható le vagy nem vonható le az adóalaphoz, és emiatt a tagállamok adórendszerei összehangolatlanok;
7. hangsúlyozza, hogy az egységes piacon belül a nemzeti kedvezményes rendszerek és a különböző adórendszerek közötti eltérések lehetőségeket teremtenek az adómanőverezésre; megállapítja, hogy ezeket a nemkívánatos hatásokat tovább súlyosbítja a tagállamok és harmadik országok között nagy számú kétoldalú adóegyezmény léte;
8. megállapítja, hogy ezt az EU-n belüli összehangolatlan adókeretet a tagállamok közötti együttműködés kirívó hiánya is sújtja; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban, hogy a tagállamok nem veszik szükségszerűen figyelembe adóintézkedéseik más tagállamokra gyakorolt hatását, nemcsak adóintézkedéseik megtervezésekor, hanem akkor sem, amikor információkat osztanak meg ezen intézkedések végrehajtásáról, ami az adóügyekben tényleges „potyázáshoz”, mások kárára jól jární igyekvő politikához vezet; rámutat arra, hogy a tagállamok közötti módszeres és hatékony információcsere

---

¹ Adóztatási trendek az Európai Unióban, Eurostat statisztikai könyvek, 2014. évi kiadás.

lehetővé tenné, hogy figyelembe vegyék meghatározott jövedelemáramlások vagy ügyletek más tagállambeli adójogi megítélését; hangsúlyozza, hogy ez részben oka egy elfogadhatatlan helyzet kialakulásának is amelyben a multinacionális vállalatok által valamely tagállamban megtermelt nyereséget az EU-ban gyakran nagyon alacsony kulcs mellett vagy egyáltalán nem adózzák le;

9. hangsúlyozza, hogy az EU-ban a nemzeti adórendszerek igen korlátozott mértékben közelednek egymáshoz, az uniós integrációs folyamatnak az elmúlt 30 évben – különösen az egységes piaccal és a gazdasági és monetáris unióval kapcsolatban – tapasztalt példátlan elmélyülése ellenére; sajnálja, hogy ezek az adórendszerek messze le vannak maradva, különösen az európai szemeszter keretében tett uniós szintű koordinációs erőfeszítésekkel összehasonlítva, jóllehet a költségvetési konszolidáció biztosítását célzó politikai intézkedéscsomag jelentős része a bevételi oldalt érinti; az az álláspontja, hogy ezt a szempontot meg kellett volna említeni az öt elnök „Az európai gazdasági és monetáris unió megvalósítása” című, 2015. júniusi jelentésében;

Agresszív adótervezési eszközök és hatásaik

10. hangsúlyozza, hogy az egyes multinacionális vállalatok általi adókikerülés nullához közeli tényleges adókulcsot eredményezhet az európai országokban megtermelt nyereség után, kiemelve, hogy ezek a multinacionális vállalatok – miközben a működésük helyén élvezik a különféle közjavak és közszolgáltatások előnyeit –nem fizetik meg tisztességesen az abból rájuk eső részt, és ezáltal hozzájárulnak a nemzeti adóalap eróziójához;
11. nagy aggodalommal állapítja meg, hogy a társasági adó kikerülése közvetlen hatást gyakorolt a nemzeti költségvetésekre és az adófizetési erőfeszítés különféle adófizetői kategóriák, illetve gazdasági tényezők közötti megoszlására (a legmobilisabb tényezők, például a közvetlen külföldi befektetés (kkb) formáját öltő tőke előnyére); sajnálatosnak tartja, hogy a versenytorzulásokon túlmenően ez – a komoly konszolidációs erőfeszítésekkel összefüggésben – ahhoz az elfogadhatatlan helyzethez vezet, hogy a legnagyobb fizetőképességű adófizetők a gazdasági és pénzügyi válság által leginkább sújtott adófizetőkhez, így az egyszerű polgárokhoz és a kis- és középvállalkozásokhoz (kkv-k) képest aránytalanul kevesebb adót fizetnek; hangsúlyozza, hogy fennáll annak a veszélye, hogy ez a helyzet a demokrácia iránti bizalmatlanságot táplálja és az adókötelezettségek általános betartását is befolyásolja; megállapítja, hogy a visszaéléseket bejelentő személyek – akik közérdekből kritikus jelentőségű információkkal látják el a nemzeti hatóságokat az illegális vagy jogellenes gyakorlatokról – büntetőeljárás alá vonhatók;
12. megjegyzi, hogy az IMF által végzett, 51 országra kiterjedő kutatás¹ megállapítja, hogy az adóügyi joghatóságok közötti nyereségátcsoportosítás az aktuális társaságiadó-bevételek átlagosan mintegy 5%-ának kieséséhez vezet – a nem-OECD-országokban azonban ez a bevételkiesés csaknem 13%; azt is megjegyzi, hogy a Bizottság szerint az ökonometriai adatokból az derül ki, hogy a közvetlen külföldi befektetés idővel egyre érzékenyebbé válik a társasági adóztatásra; hangsúlyozza, hogy az EU-ban az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés együttes hatása miatt a becslések szerint évente 1

---

¹ Az IMF szakpolitikai tanulmánya, *Spillovers in international corporate taxation* (Tovagyűrűző hatások a nemzetközi társasági adóztatásban), 2014. május 9.

billió EUR potenciális adóbevétel esik ki¹, és hogy a legóvatosabb becslések szerint is világszerte adókikerülés miatt legalább mintegy évi 50 milliárd EUR veszik el a nemzeti költségvetések számára²; hangsúlyozza, hogy ezeket a számadatokat óvatosan kell kezelni, és hogy alulbecsülhetik a nemzeti költségvetések tényleges veszteségeit, tekintve a korlátozott átláthatóságot és a világszerte eltérő számviteli és koncepcionális kereteket, amelyek kihatnak az összehasonlítható és érdemi adatok elérhetőségére és bármiféle becslés megbízhatóságára;

13. megállapítja, hogy az adótervezési stratégiák alapulhatnak a társaságok felépítésén, fióktelepeik finanszírozási megállapodásain vagy a transzferárképzésen, amely lehetővé teszi a nyereségek joghatóságok közötti mesterséges átcsoportosítását, a társaságot terhelő globális adóteher csökkentése céljából;
14. az az álláspontja, hogy a nemzeti kedvezményrendszerek és a tagállami adórendszerek közötti összehangolás vagy közelítés alacsony szintje – a belső piacon belüli tényleges gazdasági kapcsolatok és egymásra hatás ellenére – számos eltérést eredményez, amely lehetővé teszi az agresszív adótervezést, a kettős levonást és az adóztatás kettős elmaradását, például a következő gyakorlatok egyike vagy azok valamilyen kombinációja révén: túl magas transzferárképzés, a levonások nagy adót kivető joghatóságokban való elhelyezése, közvetítő cégeken keresztül kölcsönökből szerzett pénzek továbbadása, a kockázatok átruházása, az eltérések kihasználása, adóarbitrázs, a kedvezőbb feltételeket biztosító adózási egyezmény kihasználása és az eszközértékesítések alacsony adót kivető országokban való elhelyezése;
15. hangsúlyozza, hogy különbizottsága az öt tagállamban és Svájcban lebonyolított tényfeltáró missziói alatt megállapította, hogy számos nemzeti adóintézkedésben benne rejlik annak a lehetősége, hogy káros adózási gyakorlatnak minősüljön, ideértve különösen a következőket (e felsorolás nem tekinthető tételesnek):
  - az állandó telephely és az adóügyi illetőség fogalmának eltérő meghatározásai, valamint a gazdasági tartalommal való kapcsolat (amely olykor lehetővé teszi az adóztatást gazdasági tartalom hiányában, vagy megfordítva, a tényleges gazdasági tevékenységből származó bevételek adóztatásának hiányát),
  - fiktív kamatok levonása (lehetővé téve a vállalatok számára, hogy adóköteles jövedelmükből a részvénytőke alapján számított fiktív kamatot vonjanak le),
  - többletnyereségadó-megállapítási gyakorlatok (amelyek révén a társaság írásbeli megerősítést kaphat az adóigazgatástól arról, hogy adóköteles jövedelmének nem képezi részét az a nyereség amelyet csoporton kívüli, önálló működés esetén nem realizált volna),
  - nem egyértelmű vagy összehangolatlan transzferárképzési rendelkezések,

---

¹ Richard Murphy FCA 2012. február 10-i jelentése *Closing the European Tax Gap* (Az európai adórés megszüntetése) címmel.

² *European added value of legislative report on bringing Transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union* (Az Európai Unióban a társasági adóztatási politikák átláthatóságának, összehangolásának és közelítésének megvalósításáról szóló jogalkotási jelentés európai hozzáadott értéke), Dr Benjamin Ferrett, Daniel Gravino és Silvia Merler – kiadás előtt.

- számos kedvezményrendszer, különösen az immateriális javakkal kapcsolatban (szabadalmi, tudásbázissal vagy szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos adókedvezmények),
  - a kamatok, osztalékok és jogdíjak forrásadó alóli mentessége kétoldalú adóegyezmények alapján,
  - a jogi megnevezések közötti különbségek a tagállamok körében (hibrid jogalanyok vagy hibrid kölcsönök),
  - végül Svájc esetében különleges adórendszerek a kantonok szintjén a külföldi ellenőrzés alatt álló vállalatok számára, amelyeket a nemzeti ellenőrzés alatt álló vállalatoknak nem biztosítanak;
16. megállapítja, hogy a Bizottság szerint¹, az EU-ban a nyereségátcsoportosítás 72%-ára a transzferárképzés és szellemi tulajdon elhelyezése révén kerül sor;
17. hangsúlyozza, hogy az elmúlt években számos tagállam külön társaságiadó-csökkentési rendszereket alakított ki, hogy vonzóvá váljon a vállalatok mobil immateriális eszközei, így a szellemi tulajdonból származó jövedelem számára; felhívja a figyelmet az adócsökkentések és adóengedmények, valamint a javasolt rendszerek hatókörének változatosságára (innovációs adókedvezmények, szellemi tulajdonra vonatkozó adókedvezmények, ismeretekre vonatkozó adókedvezmények, szabadalmi adókedvezmények stb.); hangsúlyozza, hogy egyes tagállamokban ahhoz, hogy az adófizetők az adókedvezményekhez hozzáférhessenek, nem szükséges, hogy szellemi tulajdont az országon belül állítsanak elő, elegendő pusztán az, hogy azt az országban letelepedett társaságon keresztül szerezzék be;
18. az ilyen rendszereket az államok közötti káros adóverseny jellegzetes példáinak tartja, mert miközben a reálgazdasághoz fűződő kapcsolatuk és az arra gyakorolt hatásuk nem nyilvánvaló, azzal a hatással járnak, hogy csökkentik más országok, köztük tagállamok adóbevételeit;
19. hangsúlyozza, hogy az immateriális javak hangsúlyosabbá válása által jellemzett gazdasági környezetben a transzferárképzést gyakran hátrányosan érinti az összehasonlítható ügyletek és teljesítménymutatók hiánya, ami kétségesé teszi a szokásos piaci ár elvének megalapozott alkalmazását és relevanciáját, amely elv szerint az azonos vállalatcsoporthoz tartozó jogalanyok közötti ügyletek árképzésének ugyanolyan értékeken kell alapulnia, mintha az ügyletek független jogalanyok között jöttek volna létre;
20. megállapítja, hogy az érvényes transzferárképzési iránymutatások jelentős mérlegelési lehetőséget hagynak a multinacionális vállalatok számára az értékelési módszerek kiválasztása és végrehajtása során; hangsúlyozza, hogy a transzferárképzésre vonatkozó tényleges közös standardok hiányát és a különféle eltéréseket, kivételeket és alternatív lehetőségeket a multinacionális vállalatok a szóban forgó iránymutatások szellemiségével ellentétesen arra használják ki, hogy adóköteles nyereségüket

---

¹ Az Európai unióban a társasági adóztatásról szóló, 2015. június 17-i bizottsági szolgálati munkadokumentum (SWD(2015)0121).

országoként beállítsák, és teljes adókötelezettségüket például a „költség plusz” módszerrel való visszaélés, a haszonkulcsok önkényes meghatározása vagy bizonyos kiadásoknak a számításból való megkérdőjelezhető kizárása révén csökkentse;

21. hangsúlyozza, hogy az adóigazgatások a multinacionális vállalatok és képviselőik által benyújtott transzferárképzési aktákat nem tudják megfelelően nyomon követni, mivel gyakran nem rendelkeznek elegendő felszereléssel és személyzettel ahhoz, hogy kritikusan és alaposan meg tudják vizsgálni ezeket az elemzéseket és eredményüket vagy hatásukat;
22. sajnálatosnak tartja, hogy egy olyan gazdasági környezetben, ahol a világkereskedelem 60%-a csoporton belül megy végbe¹, az e tisztán gazdasági fogalom alkalmazására vonatkozó iránymutatások nemzeti szinten felaprózottak, és ezért a tagállamok közötti következetlenségekhez és jogvitákhoz vezetnek;
23. hangsúlyozza továbbá, hogy az EU-ban az ugyanazon transzferárképzési elvek eltérő értelmezéseiből adódóan felmerülő jogviták jelentős száma ellenére nem áll rendelkezésre európai szinten hatékony vitarendezési mechanizmus; megállapítja, hogy a transzferárképzésről szóló uniós választottbírósági egyezmény keretében előterjesztett ügyek rendezése akár nyolc évet is igénybe vehet, ami hozzájárul a vállalatok és az adóigazgatóságok számára a jogbiztonság hiányához;
24. hangsúlyozza a négy legnagyobb könyvvizsgáló cég („a négy nagy”) nemzeti jogszabályok közötti eltéréseket kihasználó feltételes adómegállapítások és adókikerülési rendszerek kialakításában és forgalmazásában betöltött kritikus szerepét; hangsúlyozza, hogy ezek a cégek, amelyek láthatóan bevételük jelentős részét adóügyi szolgáltatásokból szerzik meg, a legtöbb tagállam könyvvizsgálati piacát uralják és a globális adótanácsadási szolgáltatások terén is erőfölényben vannak, szűk oligopóliumot alkotva; felhívja a figyelmet az azonos cégen belül egyrészt az adóigazgatásoknak, másrészt a multinacionális vállalatok nemzeti adójogszabályok hiányosságait kihasználó adótervezési szolgáltatásaihoz nyújtott adótanácsadási és tanácsadási tevékenységek párhuzamos végzéséből eredő összeférhetetlenségre; kérdésesnek tartja, hogy bármilyen vállalati magatartási kódex képes lehet-e ezt a problémát eredményesen kezelni; hangsúlyozza, hogy a feltételes adómegállapítások az EU-ban és világszerte általános üzleti gyakorlattá váltak, nemcsak a jogbiztonság vagy előnyös adómegállapodások megszerzése érdekében, hanem olyan esetekben is, amikor a jogszabályi rendelkezések semmilyen teret nem engednek az értelmezésnek;

Az uniós, nemzetközi és nemzeti intézkedések aktuális állása és annak értékelése

25. elismeri, hogy a gazdasági válságot és ezen túlmenően a LuxLeaks botrányt követően a multinacionális vállalatok általi agresszív adótervezés kezelése kiemelt helyen szerepel a tagállamok, az EU, az OECD és a G20 politikai napirendjén, de sajnálja, hogy gyakorlati szempontból egyelőre semmilyen jelentős előrelépés nem történt;
26. ennek tükrében megállapítja, hogy sok tagállam intézkedéseket vezetett be vagy kíván

---

¹ *Transfer pricing: Keeping it at arm's length* (Transzferárazás: a szokásos piaci ár elvének betartása), OECD Observer 230, 2002. január (javítva: 2008).

bevezetni az adókikerülés kezelésére, különösen a kamatok levonhatóságának korlátozásával, a visszaélés elleni szabályokkal, az állandó telephely jobb fogalom meghatározásával (ideértve a cégek adóköteles jelenlétének eredményesebb megállapítását célzó gazdasági tartalomra vonatkozó tesztek kidolgozását), a helytelen magatartást folytató cégek közbeszerzésekből való lehetséges kizárásával vagy az adótervezési rendszerek közzétételével kapcsolatban, amely eszközként szolgálhat meghatározott rendszerek létrehozása és a – többek között jogalkotási szintű – korrekciós intézkedések elfogadása közötti időbeli eltérés csökkentésére;

27. aggódik mindazonáltal amiatt, hogy a tagállamok által az adóalap-erózió ellen hozott egyoldalú intézkedések hozzájárulhatnak a komplexitás fokozódásához, új eltérések létrehozásához és ennek következtében a belső piaci adómanőverezésre több lehetőséget teremthetnek ; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi vagy uniós iránymutatások tagállamok általi eltérő végrehajtása ugyanilyen hatással járhat;
28. üdvözli a Bizottság elmúlt 20 év során előterjesztett különféle kezdeményezéseit és jogalkotási javaslatait, köztük a legújabbakat, amelyek célja a tagállamok társaságiadó-rendszerei közötti szorosabb koordináció felé való elmozdulás a belső piac megerősítése, a kettős adóztatással és az adóztatás kettős elmaradásával kapcsolatos problémák kezelése, illetve a tagállamok tényleges adóztatáshoz való jogának megőrzése érdekében; sajnálja mindazonáltal, hogy a Tanács e kezdeményezések és javaslatok közül eddig csak keveset fogadott el az egyhangúsági követelmény, valamint amiatt, hogy bizonyos tagállamok meg vannak győződve arról, hogy egyénileg több hasznuk származhat egy koordinálatlan adórendszer kiskapuiból;
29. hangsúlyozza, hogy a tagállamok által 1998-ban létrehozott magatartási kódexszel foglalkozó csoport (a „csoport”) az 1990-es évek végén és a 2000-es évek elején a káros adóversenyt képező fennálló adózási intézkedések visszavonását és a jövőben az ilyen intézkedések bevezetésétől való tartózkodást (fennálló helyzet fenntartása) magában foglaló kétpályás, „puha” jogi megközelítés révén lehetővé tette a legkárosabb egyedi adózási gyakorlatok megszüntetését;
30. sajnálja, hogy a csoport munkájának lendülete láthatóan alábbhagyott; megállapítja, hogy a csoport tevékenységének eredményeként visszavont több mint 100 intézkedés egy részét a tagállamokban olyan adóintézkedésekkel pótolták, amelyek hasonló káros hatásokkal járnak; megállapítja, hogy az adóhatóságok úgy léptek fel a csoport ajánlásaival szemben, hogy a csoport által visszavont intézkedésekkel azonos káros hatásokkal járó, új struktúrákat hoztak létre; sajnálja, hogy a káros adózási gyakorlatoknak a jelenlegi gazdasági környezetben megjelenő új formái elleni küzdelem céljából a csoport irányításának és megbízásának megerősítésére, valamint a munkamódszerek és a kódexben meghatározott kritériumok kiigazítására és bővítésére tett múltbeli kísérletek nem jártak sikerrel; támogatja a Bizottság által a méltányos és hatékony társasági adózásra vonatkozó, 2015. június 17-i cselekvési tervben e témában előterjesztett legújabb javaslatokat;
31. azt is sajnálja, hogy a csoport eredeti jogállása és irányítási szabályai túlságosan tág teret engedtek a politikai tárgyalásoknak és kompromisszumoknak a káros gyakorlatok értékelését illetően a „széles körű egyetértés” elérésére való törekvés során (vagyis ténylegesen csaknem egyhangúságra volt szükség, azzal a lehetőséggel, hogy az egyet

nem értést lábjegyzetben nyilvánítsák ki), ami kihatott a csoport munkájának megbízhatóságára és teljességére; sajnálatosnak tartja, hogy a meglévő intézkedések visszavonása politikai késedelmet szenvedett, és egyes esetekben új kedvezményezettek bevonását tette lehetővé a határidő után, ami a csoport igen gyenge elszámoltathatósági és nyomon követési mechanizmusaival is összefügg;

32. alapvetőbben hangsúlyozza, hogy a kódex eseti alapú megközelítése –jóllehet azt eredményezte, hogy a tagállamok immár általánosabb intézkedésekkel versenyeznek – nem nyújt megoldást az EU felaprózott, alaposabb felújítást igénylő társasági adózási keretének rendszerszintű gyengeségeire;
33. tudomásul veszi a jó adóügyi kormányzás platformjának létrehozása révén tett erőfeszítéseket is, amely különféle érdekelt feleket ültet egy asztalhoz azzal a céllal, hogy konszenzus jöjjön létre az adókikerülés kérdésével kapcsolatban, különösen nemzetközi összefüggésben, továbbá a közös transzferárképzési fórum létrehozása révén tett erőfeszítéseket is, amely számos iránymutatást ad ki a transzferárképzéssel kapcsolatos technikai kérdésekről; hangsúlyozza, hogy ezek a szervek mindezülig a társaságiadó-keret korlátozott korrekcióinak elvégzésében vettek részt; kifejezetten sajnálatosnak tartja, hogy a közös transzferárképzési fórum különösen a „négy nagy” körébe tartozó könyvvizsgáló cégek képviselőiből áll, akik közreműködnek a transzferárképzési iránymutatásokra irányuló munkában, és ugyanakkor arra vonatkozó tanácsokat adnak a nagyvállalatoknak, hogy transzferárképzés alkalmazása révén miként kerülhetik el az adókat;
34. hangsúlyozza, hogy az uniós jogszabályok (az anya- és leányvállalatokról, a kamatokról és jogdíjakról, a fúziókról és a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv) a társasági adózáshoz kapcsolódó korlátozott szempontok lefedésével képesek voltak kezelni bizonyos kérdéseket, amelyekkel a tagállamok és a több országban működő cégek szembesültek; kiemeli, hogy ezek az intézkedések, amelyek eredeti célja a kettős adózás elkerülése volt, bizonyos nem kívánt kontraproduktív hatásokkal járnak az adókikerülésre nézve; üdvözli, hogy a Tanács nemrégiben módosításokat fogadott el a leány- és anyavállalatokról szóló irányelvhez, amelyek célja egy általános visszaélés elleni záradék bevezetése és a hibridkölcsönökkel kapcsolatos eltérések kezelése volt, és amelyek 2015 végén lépnek majd hatályba, abban a reményben, hogy ez segíteni fog az EU-ban egyes adókikerülési lehetőségek felszámolásában;
35. az átláthatóság terén emlékeztet a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv rendelkezéseire, amelyek célja valamennyi lényeges adóinformáció cseréjének elősegítése; az az álláspontja, hogy az adóinformációk hatékony cseréje és feldolgozása erőteljes visszatartó hatást fejtene ki a káros adózási gyakorlatok bevezetésével szemben, és lehetővé tenné a tagállamok és a Bizottság számára, hogy valamennyi lényeges információ a rendelkezésükre álljon annak érdekében, hogy azokkal szemben fel tudjanak lépni;
36. sajnálja, hogy az adóintézkedésekre vonatkozó információcsere jelenlegi jogalkotási és felügyeleti kerete nem hatásos, tekintve, hogy a bizonyítékok azt igazolják, hogy a spontán vagy kérésre történő információcsere vonatkozó fennálló követelményeket sem tartják be; sajnálja, hogy gyakorlatilag egyetlen tagállam sem cserél ki olyan információkat, amelyek kihatással lehetnek az EU partnerországaira;

37. határozottan elutasítja az egyes tagállamok által arra vonatkozóan adott indokokat, hogy miért nem cserélnek ki adóügyi információkat, ez lehet például a viszonyosság; felhívja a figyelmet az annak mérlegelésén alapuló rendszer strukturális kialakítási problémáira, hogy mit közöljenek és mit ne, valamint a gyenge felügyeleti rendszerekre, amelyek erősen megnehezítik az információcserére vonatkozó követelmény megsértésének azonosítását;
38. üdvözli a Bizottság adóinformációk automatikus cseréjének az átláthatóság jövőbeni európai és nemzetközi normájaként történő előmozdítása melletti elkötelezettségét; sürgeti a Bizottságot, hogy első lépésként tegyen eleget köteletségének a Szerződések öröként, és tegye meg az összes szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy betartsák a hatályos uniós jogot és a tagállamok közötti lojális együttműködés Szerződésekben megállapított elvét;
39. megállapítja, hogy a leginkább visszaélészerű és torzító hatású káros adózási gyakorlatok kezelésének eszközeként hasznosak az állami támogatási szabályok és szankciók, amelyek jelentős visszatartó erővel bírhatnak;
40. üdvözli a Bizottság adózási átláthatóságról szóló, 2015. márciusi közleményét és a méltányos és hatékony uniós társaságiadó-rendszerre vonatkozó 2015. júniusi cselekvési tervet; hangsúlyozza azonban, hogy ezek a szövegek csak a helyes irányba tett lépésnek tekinthetők, és hogy sürgős szükség van a jogszabályi rendelkezések következetes keretére és a közigazgatási koordinációra, a kkv-k és azon multinacionális vállalatok érdekében is, amelyek a belső piacon belül hozzájárulnak a tényleges gazdasági növekedés megteremtéséhez, és megfizetik az adók rájuk eső méltányos részét;
41. üdvözli az OECD BEPS cselekvési tervének megfelelő előrehaladását, amely a G7- és a G20-csoport csúcstalálkozóin elhangzott többszöri felhívásokat követően messze túlmutat a nemzetközi társaságiadó-rendszer működését érintő egyedi problémák kezelésén azáltal, hogy globális és módszeres fellépést terjeszt be azok kezelésére; sajnálja, hogy a fejlődő országokat késve és még mindig nem egyenlően vonták be az OECD BEPS-folyamatába;
42. megállapítja, hogy a nemzetközi adórendszer problémás pontjainak módszeres elemzését követően a BEPS cselekvési tervet 15 cselekvési pontra bontották fel, amelyek közül a G20-csoport 2014. novemberben hetet megerősített, a többi pontra vonatkozó megállapodás pedig várhatóan 2015 végére születik meg; hangsúlyozza, hogy a változó üzleti környezetre tekintettel ezek az intézkedések pl. az országokénti adatszolgáltatásra vonatkozó iránymutatások kiadásával igyekeznek kezelni az átláthatósági problémákat, bizonyos adókikerülési mechanizmusok tartalmának hiányát, valamint elérni a nemzetközi szabályok következetességének javítását;
43. óva int mindazonáltal az olyan kompromisszumoktól, amelyek elmaradhatnak az eredeti ambícióktól vagy nemzeti szinten eltérő értelmezésekhez vezethetnek; hangsúlyozza ezenfelül, hogy eddig alig monitorozták ténylegesen az OECD-iránymutatások végrehajtását azokban az országokban, amelyek elfogadták azokat, és még a legjobban kialakított megoldások sem lehetnek eredményesek, ha hiányzik azok megfelelő nyomon követése és végrehajtása;

44. hangsúlyozza az EU és az OECD által e területen folytatott tevékenységek egymást kiegészítő jellegét; az az álláspontja, hogy az EU-nak – tekintettel integrációjának fokára – a BEPS-javaslatokon a belső piacon a káros adózási gyakorlatok mindenfajta formájának elkerülését célzó koordináció és a konvergencia szempontjából túl kell lépnie; meggyőződése, hogy annak biztosítása mellett, hogy versenyképessége ne sérüljön, az EU eredményesebb eszközöket is bevezethetne a tisztességes adóverseny és a tagállamok területükön kitermelt nyereség eredményes adóztatásának működtetéséhez fűződő jogának biztosítása érdekében;

A Versenypolitikai Főigazgatóság állami támogatási vizsgálata: áttekintés és eredmények

45. hangsúlyozza, hogy a belső piacon belül büntetik az új belépőket és a kkv-kat a multinacionális vállalatokhoz képest, amelyek átcsoportosíthatják a nyereséget vagy különféle, csak számukra elérhető döntések és eszközök révén az agresszív adótervezés más formáit valósíthatják meg; aggodalommal állapítja meg, hogy minden más feltétel egyenlősége esetén az eredményül kapott alacsonyabb adókötelezettségek miatt a multinacionális vállalatok nagyobb adózás utáni nyereséget könyvelhetnek el, és az egységes piacon nem egyenlő feltételek mellett versengenek versenytársaikkal, akik nem folyamodhatnak agresszív adótervezéshez, és megőrzik a kapcsolatot a nyereség kigazdálkodásának a helye és az adózás helye között;
46. hangsúlyozza, hogy az OECD¹ rámutat arra, hogy egyes multinacionális vállalatok olyan stratégiákat alkalmaznak, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy mindössze 5%-os társasági adót fizessenek, miközben a kisebb vállalkozások akár 30%-ot is fizetnek, továbbá egyes tanulmányok² arra is rámutatnak, hogy a határokon átnyúlóan tevékenykedő vállalkozások társaságiadó-terhelése átlagosan akár 30%-kal is alacsonyabb a csak egyetlen országban működő belföldi vállalatokénál;
47. hangsúlyozza, hogy a gazdasági szereplők által az adózás utáni várható megtérülés alapján meghozott döntések e torzulása az erőforrások optimálisnál rosszabb elosztásához vezet, és rendszerint csökkenti a verseny mértékét, ezáltal hátrányosan érintve a növekedést és a foglalkoztatást;
48. hangsúlyozza, hogy bizonyos káros adózási gyakorlatok az adóval összefüggő állami támogatásokra vonatkozó szabályok hatálya alá tartozhatnak, különösen amennyiben ugyanolyan módon „szelektív” előnyt biztosíthatnak, és a belső piacon belül versenytorzulással járhatnak; megállapítja, hogy a múltban, kiváltképp 1999-ben és a 2000-es évek első felében az állami támogatással és a magatartási kódexszel foglalkozó csoport folyamatai kölcsönösen támogatták egymást; hangsúlyozza, hogy az uniós versenyjogi szabályok végrehajtása jogi nyomással egészítette ki a csoport „puha” jogi döntéshozatali folyamatát, részben kompenzálva az uniós szintű adókikerülés problémájának orvoslására szolgáló egyéb eredményes eszközök hiányát;
49. elismeri a Bizottság adózással összefüggő állami támogatásra vonatkozó elemzési keretével kapcsolatban az utóbbi 20 évben végbement fontos fejleményeket, amelyek

---

¹ Az OECD sajtóközleménye, *OECD urges stronger international co-operation on corporate tax* (Az OECD szorosabb nemzetközi együttműködést sürget a társasági adóval kapcsolatban), 2013.2.12.

² P. Egger, W. Eggert és H. Winner (2010), *Saving taxes through foreign plant ownership* (Adók megtakarítása az üzemek külföldi tulajdona révén), *Journal of International Economics* 81, 99–108. o.

lehetővé tették az adózási intézkedések révén megvalósuló állami támogatás fogalm meghatározása és elemzése terén az egyértelműség nagyobb foka felé való elmozdulást, valamint az ilyen intézkedésekkel szembeni módszeresebb fellépést; tudomásul veszi különösen az állami támogatási szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóztatásával kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról szóló 1998-as bizottsági iránymutatásokat, az ezekre vonatkozó 2004-es jelentést és a 2000-es években hozott különféle fontos bírósági határozatokat; üdvözli az állami támogatások korszerűsítésének a Bizottság által előmozdított folyamatán belül azt, hogy 2014-ben nyilvános konzultációt indítottak az EUMSZ 107. cikke szerinti állami támogatás fogalmának pontosítását célzó iránymutatás-tervezetről, amely az adóval összefüggő állami támogatásokra vonatkozó elemekre, és különösen a feltételes adómegállapításokra is kiterjed;

50. megállapítja, hogy „a nemzeti rendszer természetének és szerkezetének” fogalma központi referenciapont annak értékelése során, hogy a közvetlen vagy közvetett adózási intézkedések szelektívek-e vagy sem, és így összeegyeztethetők-e a belső piaccal vagy sem, és hogy minden állami támogatást a korábban fennálló egyensúlyi helyzethez képest kell értékelni; hangsúlyozza, hogy mivel a potenciális torzulások értékelésének uniós mércéje a nemzeti referenciarendszer¹, a jelenlegi versenyjogi szabályok nem tudják lefedni a belső piacon belüli összes versenytorzulást és káros adózási gyakorlatot; megállapítja ezért, hogy önmagában e szabályok teljes körű végrehajtása nem tenné lehetővé az EU-ban a társaságiadó-kikerülés problémájának a megoldását;
51. megállapítja, hogy a Bizottság által illetékes különbizottságának szolgáltatott adatok szerint² a Bizottság 1991 óta mindössze 65 adóval összefüggő állami támogatási ügyet vizsgált meg hivatalosan, amelyből 7 feltételes adómegállapítás volt, és csupán 10 indult a tagállamok által tett hivatalos bejelentés nyomán;
52. hangsúlyozza, hogy a Bizottság a 2000-es évek második felében csak kis számú ügyet intézett az adóval összefüggő állami támogatások területén, a közelmúltbeli állami támogatási eljárások közé pedig a következők tartoznak:
  - vizsgálat megindítása 2013 júniusában hét tagállam feltételes adómegállapítási gyakorlataival kapcsolatban, amelyet 2014 decemberében valamennyi tagállamra kiterjesztettek,
  - ezzel párhuzamosan külön vizsgálat indítása a szellemi tulajdon adóztatására szolgáló rendszerekkel kapcsolatban (szabadalmi adókedvezmények),
  - hivatalos vizsgálat indítása 2014 júniusában három ügyben: Írországban az Apple, Luxemburgban a Fiat Finance and Trade, Hollandiában a Starbucks ügye, amelyet 2014 októberében Luxemburgban az Amazon ügye követett,
  - hivatalos vizsgálat indítása 2015 februárjában Belgiumban egy adórendszerrel kapcsolatban (többletnyereségadó-megállapítási rendszer);

---

¹ Ha a tagállamok által elfogadott intézkedések a teljes adórendszert érintik, azok az általános költségvetési politika kiigazítását képezik, nem pedig állami támogatást.

² A Margrethe Vestager biztos által 2015. április 29-én a TAXE bizottságnak küldött feljegyzés.

53. hangsúlyozza, hogy a folyamatban lévő bizottsági vizsgálatok és a LuxLeaks által feltárt ügyek azt jelzik, hogy egyes tagállamok nem tettek eleget az összes lehetséges állami támogatási ügy Bizottsággal való közlésére vonatkozó jogi kötelezettségüknek¹;
54. hangsúlyozza, hogy ezek a vizsgálatok csak néhány tipikus – lehetséges, hogy a leginkább visszaélészerű és torzító hatású – gyakorlat nagyon korlátozott mintáját derítették fel, amely a transzferárképzésen keresztül egyes multinacionális vállalatok leányvállalataihoz hozzárendelt adóköteles nyereséget érinti; aggodalommal tölti el, hogy a Bizottság illetékes szolgálatainak jelenlegi erőforrásai korlátozhatják a lényegesen nagyobb számú ügy kezelésére való képességét;
55. határozottan támogatja a Bizottság megközelítését, amely abból áll, hogy rászánja a szükséges időt a folyamatban lévő ügyek alapos és kellő gondossággal történő kivizsgálására; úgy véli, hogy a vizsgálatok eredménye hozzá fog járulni ahhoz, hogy pontosabb és eredményesebb iránymutatásokat állapítsanak meg az adóval összefüggő állami támogatások és a transzferárképzés tekintetében, és hogy ennek megfelelően kiigazítsák a tagállami gyakorlatokat;
56. hangsúlyozza, hogy a folyamatban lévő vizsgálatok az uniós szabályok megsértése esetén a kedvezményezett vállalkozásoknak nyújtott jogellenes állami támogatásnak megfelelő összeg azon tagállam általi visszafizetéséhez vezethetnek, amely a vizsgált adózási intézkedést jóváhagyta; hangsúlyozza, hogy jóllehet ez jelentős negatív hatással járhat az adott tagállam hírnevére nézve, ténylegesen a szabályok be nem tartásának jutalmazását jelenti, ami nem valószínű, hogy kétség esetén vissza fogja tartani a tagállamokat a visszaélést jelentő adókedvezmények nyújtásától – sőt, éppen ellenkezőleg;
57. rámutat arra a lehetőségre is, hogy a más országban lévő leányvállalatok közötti visszaélészerű transzferárképzés esetén nem csak a kedvezményes adóügyi megítélés származási helye szerinti tagállam adóbevétele kerülne kiigazításra (támogatás visszafizetése), hanem ugyanez történne más országokkal is, amelyek az ügyletben részt vettek (a transzferárképzés és így az adóköteles jövedelem utólagos kiigazítása); hangsúlyozza, hogy ez egyes esetekben kettős adóztatáshoz vezethet;
58. emlékeztet arra, hogy a feltételes adómegállapítások céljaként a jogbiztonság biztosítását és kedvezményezettek számára jogszerű elvárások megeremtését kell megjelölni; hangsúlyozza, hogy tekintettel arra, hogy az állami támogatásra vonatkozó uniós szintű szabályok révén megtámadhatók a nemzeti feltételes adómegállapítások, fennáll annak a kockázata, hogy a tagállamok tömegesen jelentenek be egyedi feltételes adómegállapításokat, kérve azok Bizottság általi előzetes jóváhagyását, abból a célból, hogy az adóigazgatások és a vállalkozások számára megelőzzék a jogbiztonság hiányát;

Harmadik országok

59. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a multinacionális vállalatok káros adózási gyakorlatainak negatív továbbgyűrűző hatásai láthatóan sokkal jelentősebben érintik a

---

¹ Az együttműködésre és valamennyi szükséges dokumentum biztosítására vonatkozó kötelezettséget az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanács rendelet állapítja meg.

fejlődő országokat, mint a fejlett országokat¹, mivel az előbbieket bevételeinek nagyobb hányada származik társasági adóból, és gyengébb államháztartási rendszerekkel, szabályozási környezettel és igazgatási kapacitással rendelkeznek az adókötelezettségek betartásának biztosításához és a káros adózási gyakorlatok kezeléséhez; hangsúlyozza, hogy ugyanakkor a globális adózási verseny kevés „nyertese”, amelyek azok az EU-n belüli és kívüli országok, amelyek nagyon vonzó társaságiadó-politikákkal rendelkeznek, aránytalan gazdasági alapadatokkal rendelkeznek méretükhöz és tényleges gazdasági tevékenységükhöz képest, különösen ha megnézzük például a belföldi illetőségű társaságok egy lakosra jutó számát, az elkönyvelt külföldi nyereségek összegét, a kkb-t vagy a folyó pénzáramlások GDP-hez viszonyított arányát és így tovább; megállapítja, hogy mindez adóalapjuk és a bejövő pénzáramok mesterséges jellegét, valamint az adózás működési helyének az értékteremtés helyétől való, a jelenlegi adórendszerek által megengedett elszakadást demonstrálja;

60. hangsúlyozza, hogy az adóverseny messze nem korlátozódik a tagállamokra, ideértve azok függő vagy társult területeit is, és hogy a legtöbb vizsgált gyakorlat nemzetközi vetülettel rendelkezik, a nyereségek alacsony adót kivéve, adómentes vagy titoktartást biztosító joghatóságokba való átcsoportosítása révén, amelyekben gyakran nem folyik érdemi gazdasági tevékenység; sajnálja, hogy hiányzik a tagállamok részéről az e joghatóságokkal szembeni összehangolt megközelítés, nemcsak a káros gyakorlataik elleni közös fellépést vagy az azokra való közös reagálást, hanem – a Bizottság erőfeszítései ellenére – az e gyakorlatok azonosítását és a vonatkozó kritériumokat illetően is; határozottan támogatja ezért a Bizottság 2012-es javaslatát, amely az átláthatóságon és az információcserén túlmenően a tisztességes verseny biztosítására is szolgáló érdemi kritériumokat vonultat fel, valamint a nem együttműködő adójoghatóságok listájának a Bizottság 2015. június 17-i adócsomagján belül nemrégiben történt közzétételét, amely listát a nemzeti szinten meglévő listák alapján, a „közös nevező” elvét követve állították össze; hangsúlyozza, hogy e lista létrehozása előfeltétele az ilyen joghatóságok elleni megfelelő fellépésnek;
61. hangsúlyozza, hogy az OECD e tekintetben végzett munkája elért bizonyos jelentős eredményeket az átláthatóságot és az információcserét illetően; üdvözli különösen, hogy 2015 júniusában közel 100 ország aláírta az OECD adóügyekben folytatott közigazgatási segítségnyújtásról szóló multilaterális egyezményét (a „közös egyezmény”), amely közigazgatási együttműködést határoz meg az államok között az adók kivetése és beszedése során, különösen az adókikerülés és adókijátszás elleni küzdelem érdekében;
62. hangsúlyozza azonban, hogy az OECD nem együttműködő adóparadicsomokra vonatkozó korábbi listájára irányuló munkája egy politikai folyamaton alapult, amely már a lista kritériumainak a meghatározásakor is önkényes kompromisszumokhoz vezetett, mint amilyen az adóegyezmények 12 másik országgal való megkötésére vonatkozó követelmény, és azt eredményezte, hogy egyetlen országot sem soroltak fel nem együttműködő adóparadicsomként; hangsúlyozza, hogy jelenlegi megközelítése még mindig olyan kritériumokon alapul, amelyek az adózási átláthatóságra és az információcserére hivatkoznak, és nem kellően átfogóak bizonyos adózási gyakorlatok káros voltának kezeléséhez; megállapítja, hogy ez korlátozza az OECD adókikerülési

---

¹ Az IMF szakpolitikai tanulmánya, *Spillovers in international corporate taxation* (Tovagyűrűző hatások a nemzetközi társasági adóztatásban), 2014. május 9.

gyakorlatok pilléreit képező adójoghatóságok és káros adóverseny világszerte történő azonosítását célzó megközelítésének relevanciáját, annak érdemei ellenére; hangsúlyozza különösen, hogy ez a megközelítés nem hagyatkozik semmiféle minőségi mutatókra a jó kormányzási gyakorlatoknak való megfelelés objektív értékelése céljából, és nem vesz figyelembe számszerű adatokat, így könyv szerinti nyereségeket, bejövő és kimenő pénzáramokat, valamint azoknak az adott országban a gazdasági realitáshoz való kötődését (attól való elszakadását);

63. hangsúlyozza ezenfelül, hogy ezeket a listákat nemzeti szinten fel lehet használni nemzeti védelmi és kikerülés elleni szabályok harmadik országokkal szembeni végrehajtására (úgy mint a kedvezmények korlátozása, a fő célra vonatkozó teszt alkalmazása, az ellenőrzött külföldi vállalatokra vonatkozó szabályok stb.), és hogy az ilyen listák korlátai emiatt behatárolhatják a káros adógyakorlatok kezelését célzó nemzeti intézkedések hatókörét és eredményességét is;
64. meggyőződése, hogy a tisztességes verseny biztosítása a belső piacon és a tagállamok adóalapjának védelme nagymértékben függ az alacsony adót kivető, adómentes vagy titoktartást biztosító joghatóságokkal való kapcsolatokat illetően a leggyengébb láncszem kezelésétől, mivel a harmadik országokba vezető adózási kapu létezése (pl. a forrásadó hiánya), függetlenül annak adózási gyakorlataitól, jelentősen növeli az EU-n belül az adókikerülés lehetőségeit;
65. hangsúlyozza, hogy a tagállamok által mind a fejlődő, mind a fejlett országokkal szemben alkalmazott összehangolt megközelítés sokkal eredményesebbnek bizonyulhat a káros adózási gyakorlatok kezelése és az adóügyekben a nagyobb fokú viszonyosság előmozdítása során;
66. hangsúlyozza, hogy az EU és a G20-csoport által az adózási átláthatósággal kapcsolatban és a pénzügyi és gazdasági válsággal összefüggésben gyakorolt nyomás hatására egyes harmadik országok végül adóügyi információcsere-egyezményeket (TIEA) írtak alá az EU-val, amelyek minden bizonnyal javítani fogják az együttműködést ezekkel az országokkal; rámutat arra, hogy 2015 májusában megállapodást írtak alá Svájjal, hosszú „átmeneti” időszak után, amely alatt az EU e fontos kereskedelmi partnere hosszú távú tagjelölt ország jogállása miatt az egységes piachoz való kiváltságos hozzáférést élvezett, ugyanakkor nem működött együtt más területeken, különösen az adózás területén;
67. aggodalommal állapítja meg, hogy sok fejlődő ország különösen kiszolgáltatott a vállalatok adókikerülési tevékenységeinek, és a fejlődő országok nemzeti költségvetéseiből kieső bevételek fő oka a multinacionális vállalatok transzferárképzési gyakorlata¹; hangsúlyozza továbbá, hogy ezek az országok nagyon gyenge alkupozícióval rendelkeznek bizonyos multinacionális vállalatokkal vagy a világszerte adókedvezményeket és adómentességeket kereső közvetlen külföldi befektetőkkel szemben; elítéli, hogy egyes becslések szerint² ezek a nemzeti költségvetések által elszenvedett veszteségek körülbelül évi 125 milliárd EUR kieső adóbevételt jelentenek;

---

¹ *Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges* (Az adóbevételek mozgósítása a fejlődő országokban: problémák és kihívások) című tanulmány, Európai Parlament, 2014. április.

² A Christian Aid jelentése, 2008.

Következtetések és ajánlások

68. megállapítja, visszatekintve az általa különbizottságára ruházott megbízásra és tényfeltáró misszióinak végrehajtása során tapasztalt különféle korlátok és akadályok ellenére, hogy:
- az összegyűjtött információk – az állami támogatásokra irányuló folyamatban lévő bizottsági vizsgálatok eredményének megelőlegezése nélkül – arra utalnak, hogy a tagállamok több esetben nem feleltek meg az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének, mivel olyan feltételes adómegállapításokat és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedéseket vezettek be, amelyek bizonyos vállalkozások előnyben részesítése révén torzították a belső piacon belüli versenyt, és befolyásolták a tagállamok közötti kereskedelmet;
  - a tagállamok nem hajtották végre teljes körűen az EUMSZ 108. cikkét, mivel nem jelentették be a Bizottságnak hivatalosan az adóval összefüggő támogatás nyújtására irányuló valamennyi tervüket, ily módon megsértve a 659/1999/EK tanácsi rendelet megfelelő rendelkezéseit is; hangsúlyozza, hogy ennek következtében a Bizottság nem tudott valamennyi támogatási programot az EUMSZ 108. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően folyamatosan vizsgálni, mivel nem fért hozzá minden releváns információhoz, legalább is 2010 előtt, amely a folyamatban lévő vizsgálatait által le nem fedett időszak;
  - a tagállamok nem feleltek meg a 77/799/EGK és a 2011/16/EU tanácsi irányelvben meghatározott kötelezettségeknek, mivel nem cseréltek ki spontán módon adóinformációkat, még azokban az esetekben sem, amikor – az irányelvek által hagyott mérlegelési jogkör ellenére – egyértelmű okok alapján feltételezni lehetett, hogy a másik tagállamban adóbevétel-kiesés következhet be, vagy hogy a vállalkozáscsoportokon belüli mesterséges nyereségátvitel adómegettakarítást eredményezhet;
  - végezetül a tagállamok nem feleltek meg az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elvének, mivel nem tettek meg minden megfelelő általános vagy különös intézkedést kötelezettségeik teljesítésének biztosítása érdekében;
69. ennek alapján felhívja a tagállamokat és az uniós intézményeket, amelyek közösen viselnek politikai felelősséget a jelenlegi helyzetért, hogy működjenek teljes körűen együtt az adórendszerek közötti eltérések és a káros adózási gyakorlatok felszámolása érdekében, illetve tartózkodjanak a további eltérések létrehozásától, amelyek megteremtik a belső piacon a multinacionális vállalatok általi tömeges adókikerülés és az adóalap-erózió feltételeit;
70. felhívja az uniós állam- és kormányfőket, hogy vállaljanak egyértelmű politikai kötelezettségeket arra, hogy sürgősen fellépnek e helyzet kezelése érdekében, amely nem tűrhető tovább, nem utolsósorban a már egyébként is költségvetési konszolidációs intézkedések hatálya alá vont nemzeti költségvetésekre, valamint a más adófizetők, köztük a kkv-k és a polgárok adóterhére gyakorolt hatása miatt; mindennek tükrében hangsúlyozza, hogy maradéktalanul be kívánja tölteni szerepét, és kész a nemzeti parlamentekkel szoros együttműködésben eredményesebb politikai ellenőrzést

bevezetni;

71. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen eleget a Szerződések őreként rá háruló feladatának, biztosítva az uniós jog és a tagállamok közötti lojális együttműködés elvének maradéktalan betartását;
72. hangsúlyozza, hogy társaságiadó-kulcsaik meghatározása továbbra is teljes mértékben a tagállamok hatáskörébe tartozik; kitart mindazonáltal amellett, hogy az EU-n belüli és a harmadik országokkal való adóversenynek a belső piacon a cégek közötti tisztességes verseny garantálása érdekében egyértelmű szabályok keretében kell folynia; kéri, hogy az európai szemeszter keretében alaposabban foglalkozzanak a társasági adóval, ezen belül a káros adózási gyakorlatokkal és hatásukkal kapcsolatos kérdésekkel, tekintettel azok költségvetési fenntarthatóság biztosításában játszott kritikus szerepére, valamint hogy a makrogazdasági egyensúlyhiányok esetén követendő eljárás eredménytáblájába vegyenek fel idevágó mutatókat;
73. az az álláspontja, hogy az adóinformációk átfogó, átlátható és eredményes cseréje és a közös konszolidált társaságiadó-alap alapvető előfeltételei egy olyan uniós szintű adórendszer megvalósításának, amely megfelel a belső piac alapelveinek és megőrzi azokat;
74. felkéri a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy – tekintettel a probléma összetettségére – hajtsanak végre különféle, egymást kiegészítő intézkedéscsomagokat a jelenlegi helyzet javítása érdekében, szem előtt tartva, hogy valamennyi érdekelt fél számára csökkenteni kell a komplexitást, és a vállalkozások és az adóigazgatások számára a megfeleléssel járó költségeket minimalizálni kell; hangsúlyozza ezért, hogy az adórendszerek egyszerűsítésének kell lennie az első lépésnek az arra irányuló igyekezet során, hogy egyértelmű helyzetet teremtsenek nemcsak a tagállamok, hanem a polgárok számára is, akik jelenleg ki vannak zárva az információcseréből;
75. sajnálja, hogy az ismételt felkérések ellenére több multinacionális vállalat nem élt a lehetőséggel, hogy a nemzetközi adótervezési ügyeket a bizottsággal megvitassa; ajánlja ezért, hogy komolyan mérlegeljék ezeknek a cégeknek az átláthatósági nyilvántartásból való kitiltását;

A feltételes adómegállapítással kapcsolatos együttműködés és koordináció

76. felhívja a Tanácsot, hogy 2015 végéig fogadja el a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2015. márciusi jogalkotási javaslatot, amely közös keretet határoz meg a feltételes adómegállapításokra vonatkozó információk nyilvántartása és automatikus cseréje tekintetében, valamint olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek lehetővé teszik, hogy a Bizottság ténylegesen nyomon kövesse annak tagállamok általi végrehajtását;
77. felkéri a tagállamokat, hogy új globális követelményként minden nemzetközi fórumon támogassák az adóigazgatások közötti automatikus információcserét; felkéri különösen a Bizottságot, az OECD-t és a G20-csoportot, hogy egy inkluzív globális folyamaton belül a legmegfelelőbb és legeredményesebb eszközökkel mozdítsák ezt elő;

78. felkéri a tagállamokat annak figyelembevételére, hogy minden, határokon átnyúló jellegű feltételes adómegállapítást, különösen ha az transzferárképzést is magában foglal, valamennyi érintett országgal együttműködésben kell meghatározni, hogy a vonatkozó információkat ezek között automatikusan ki kell cserélni, és hogy közösen kell végrehajtani az adókikerülés és az EU-n belüli adóalap-erózió csökkentésére irányuló mindenfajta nemzeti intézkedést, kellően figyelembe véve a FISCALIS 2020 program révén szerzett tapasztalatokat; megismétli azt az álláspontját, miszerint valamennyi olyan feltételes adómegállapítás alapvető elemeit, amely más tagállamokra is hatással van, nemcsak meg kell osztani az adóigazgatások és a Bizottság között, hanem be is kell mutatni a multinacionális vállalatok országokénti beszámolóiban;
79. ezzel kapcsolatban kiemeli, hogy nemcsak a határokon átnyúló, hanem a nemzeti feltételes adómegállapítások is hatással lehetnek más tagállamokra, és kéri ezért az automatikus információcsere valamennyi feltételes adómegállapításra való kiterjesztését; ezenfelül egy olyan keretet kér, amely eredményesen ellenőrzi az automatikus információcsere végrehajtását, hosszabb távon pedig egy olyan klíringrendszert kér, amelyen keresztül uniós szinten átvilágítják a feltételes adómegállapításokat annak ellenőrzése céljából, hogy azok más tagállamokra káros hatást gyakorolnak-e;
80. felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje a feltételes adómegállapítások tekintetében egy közös uniós szintű keret létrehozását, amely közös kritériumokat tartalmaz, amelyek különösen a következők:
- az arra vonatkozó követelmény, hogy azokat átfogó elemzés alapján kell meghatározni, valamennyi érintett fél és ország bevonásával;
  - azok vagy teljes egészében, vagy egyszerűsített formában történő, nyilvános közzététele, a titoktartási követelmények maradéktalan tiszteletben tartása mellett;
  - egyenlő bánásmód és elérhetőség valamennyi adófizető számára;
  - a mérlegelési lehetőség hiánya és a mögöttes adórendelkezéseknek való maradéktalan megfelelés;

Közös konszolidált társaságiadó-alap (KKTA)

81. kinyilvánítja, hogy teljes mértékben támogatja a Bizottság által 2015. június 17-én javasolt cselekvési tervet, amelynek célja az EU-ban az adókikerülés kezelése és a méltányos és hatékony társasági adózás előmozdítása; felhívja a Bizottságot, hogy az egész EU-ra kiterjedő kötelező közös konszolidált társaságiadó-alap (KKTA) gyors létrehozása érdekében gyorsítsa fel a jogalkotási módosítások előterjesztését, amely nemcsak a kedvezményes rendszerek és a nemzeti adórendszerek közötti eltérések problémáját oldaná meg, hanem az európai szinten adóalap-erózióhoz vezető legtöbb problémát (különösen a transzferárképzési problémákat) is;
82. felhívja a Bizottságot, hogy javaslataiba vegyen fel olyan rendelkezéseket, amelyek célja a K+F beruházások és az állandó telephely fogalmának a gazdasági tartalommal összhangban történő pontosítása, a digitális gazdaságra is kiterjedően; rámutat a K+F beruházások fontosságára és arra, hogy a digitális gazdaságban inkább megkönnyíteni,

mintsem gátolni kell a beruházást és a növekedést, a kialakulóban lévő európai digitális ágazat számára az Egyesült Államokban és másutt működő más szereplőkkel szemben versenyelőnyt biztosítva; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az ilyen rendszerekkel való visszaélést vagy azok kihasználását minimálisra kell szorítani a tagállamok általi összehangolt fellépés és arra vonatkozó közös szabványok és fogalommeghatározások révén, hogy mi minősül a K+F előmozdításának és mi nem;

83. hangsúlyozza, hogy az adózás és a gazdasági tartalom közötti kapcsolat helyreállítása és a fennálló eltérések korrigálása érdekében a „képlet szerinti felosztás” differenciálhat a különböző ágazatok között, figyelembe véve sajátos jellemzőiket, különös tekintettel a digitális vállalkozásokra; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa az e felosztási kulcs konkrét kialakítási lehetőségeire irányuló munkáját, szem előtt tartva különösen az egyes ágazatok vonatkozásában az egyes tagállamok adóbevételeire gyakorolt hatást, az adott tagállam gazdasági szerkezetének megfelelően; hangsúlyozza továbbá, hogy a KKTA az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás elleni küzdelem és az európai hozzáadott érték teremtésének hasznos eszköze, függetlenül attól, hogy az adóbevételt esetleg részben az uniós költségvetés új saját forrásaként használják-e fel;
84. támogatja a teljes körű KKTA mielőbbi bevezetését, egy minimális tényleges adókulcs meghatározásával, valamint versenyképességi okból egy maximális tényleges adókulcs meghatározásával; tudomásul veszi a Bizottság felfogását, hogy a 2015. júniusi cselekvési tervében első lépésként egy egyszerű (nem konszolidált) közös társaságiadó-alapot terjesztett be, de rámutat arra, hogy ez sok kérdést nyitva fog hagyni, különösen az egységes piacon működő vállalkozások esetében, tekintettel arra, hogy a közös társaságiadó-alap nem biztosítja majd a konszolidálás miatti veszteségek kompenzálását, és nem oldja meg a multinacionális vállalatok által használt fő adókikerülési eszközök egyikével, a transzferárképzéssel járó bürokráciát és bizonytalanságot sem; felhívja a Bizottságot, hogy mellőzze a további hatásvizsgálatokat ezzel intézkedéssel kapcsolatban, amely évtizedek óta szerepel az EU napirendjén, és amellyel kapcsolatban széles körű előkészítési munka folyt, de amelyet 2011-es hivatalos benyújtása után a Tanácsban most megvétőztak;
85. felhívja a Bizottságot, hogy a teljes KKTA elfogadásáig és uniós szintű teljes körű végrehajtásáig hozzon azonnali intézkedést annak érdekében, hogy biztosítsa a tényleges adózást, csökkentse a nyereségátcsoportosítást (főként a transzferárképzést), készítsen elő egy határokon átnyúló nyereségeket és veszteségeket ellentételező rendszert, és vezessen be további visszaélés elleni szabályokat valamennyi érintett irányelvben; felhívja a Tanácsot, hogy készüljön fel e rendelkezések gyors elfogadására;
86. felhívja a Bizottságot, hogy adjon ki egyértelmű iránymutatásokat a gazdasági tartalom és az állandó telephely fogalommeghatározására vonatkozóan, abból a célból, hogy oldja meg különösen a postafiókcégek kérdését, és dolgozzon ki olyan uniós kritériumokat és iránymutatásokat a K+F kezelése tekintetében, amelyek összeegyeztethetők az OECD azonos témájú munkájával, de nem korlátozódnak arra, mivel a tagállamok jelenleg dolgoznak az ezzel kapcsolatos stratégiák megreformálásán, gyakran a támogatásokkal összekapcsolva azt;
87. felhívja továbbá a Bizottságot, hogy az általánosan elfogadott fogalommeghatározás hiányában folytasson további elemzéseket és vizsgálatokat a káros adózási gyakorlatok

fogalmának meghatározása érdekében, figyelembe véve azok társadalomra gyakorolt különféle lehetséges negatív hatásait, biztosítsa azok nyomon követését, és azonosítsa pontosabban az adókikerülés EU-ban és a fejlődő országokban kifejtett hatását; kéri a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedést annak érdekében, hogy pontosítsa valamennyi tagállam „függő joghatóságainak” pontos jogállását, valamint azt, hogy milyen eszközt lehetne felhasználni, hogy az EU-n belüli adóalap-erózió elkerülése érdekében gyakorlataikat megváltoztassák;

A társasági adózásra vonatkozó magatartási kódex

88. kéri a káros adózási gyakorlatok eredményes kezelésének útjában álló akadályok megszüntetése céljából a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódex és az annak érvényesítésével megbízott csoport sürgős reformját;
89. felkéri a tagállamokat, hogy hagyják jóvá az EU-ban a méltányos és hatékony társasági adózásra vonatkozó, 2015. június 17-i bizottsági cselekvési tervben foglalt javaslatokat; kiáll a csoport irányításának és megbízásának átalakítása mellett, ideértve egy állandó, politikailag elszámoltatható elnök kinevezését, a csoport munkamódszereinek javítását, ezen belül egy lehetséges végrehajtási mechanizmust, valamint a csoporton belüli javított információcserét az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos kérdések eredményes megoldása érdekében; kéri emellett, hogy a – többek között harmadik országbeli – káros adózási gyakorlatok új formáinak megragadása érdekében frissítsék és bővítsék ki a kódexben meghatározott kritériumokat;
90. felhívja a Tanácsot, hogy rendszeres jelleggel számoljon be illetékes bizottságának a csoport tevékenységeiről, különös tekintettel kétéves jelentéseinek az ECOFIN Tanácshoz való benyújtására; általánosabban felkéri a Tanácsot, hogy támogassa uniós szinten a valódi demokratikus ellenőrzés előmozdítását a határokon átnyúló adózási ügyekben, a más területeken már érvényben lévő irányvonalak mentén, amelyeken a tagállamok vagy más független intézmények, például az Európai Központi Bank és az egységes felügyeleti mechanizmus igazgatótanácsa rendelkeznek kizárólagos hatáskörrel; felkéri a Tanácsot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg egy adópolitikával foglalkozó, a Tanácsot, a Bizottságot és független szakértőket tömörítő magas szintű csoport létrehozásának a lehetőségét, a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság mintájára, amely általánosabb felügyeletet gyakorolna a jogszabályi és nem jogszabályi adópolitika felett, és az ECOFIN Tanácsnak számolna be;
91. sürgeti a Tanácsot és a tagállamokat, hogy – kellően tiszteletben tartva a Szerződéseket és a tagállamok közvetlen adóügyekben fennálló hatáskörét – javítsák a csoport munkájának átláthatóságát, elszámoltathatóságát és nyomon követését, és felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy egy közösségi módszer alapján elfogadott keretjogszabály nem jelentene-e működőképesebb megoldást;

Állami támogatás

92. határozottan üdvözli és támogatja a Bizottság kulcsszerepét illetékes versenyhatóságként a feltételes adómegállapításokkal foglalkozó folyamatban lévő állami támogatási vizsgálatokban; bátorítja a Bizottságot, hogy a káros adózási gyakorlatok kezelése érdekében használja ki teljes mértékben az uniós versenyszabályok alapján fennálló hatásköreit;

93. felhívja a Bizottságot, hogy az állami támogatások korszerűsítésére irányuló kezdeményezésének keretében fogadjon el új iránymutatásokat, amelyek pontosítják, hogy mi képez adóval összefüggő állami támogatást és „megfelelő” transzferárképzést, azzal a céllal, hogy megszüntessék a jogbiztonság hiányát mind a szabályokat betartó adófizetők, mind az adóigazgatások számára, ennek megfelelően keretet biztosítva a tagállamok adógyakorlatai számára, anélkül, hogy visszatartanának a jogszerű feltételes adómegállapítások igénybevitelétől; erőteljesen megkérdőjelezi a választottbírói egyezmény hasznosságát, amely a vitákkal – különösen a transzferárképzési kérdésekre vonatkozó vitákkal – foglalkozik; úgy véli, hogy ezt az eszközt át kell alakítani és hatékonyabbá kell tenni, vagy azt egy hatásosabb, kölcsönös megállapodási eljárásokat tartalmazó uniós vitarendezési mechanizmussal kell felváltani;
94. felhívja a Bizottságot, hogy az állami támogatások korszerűsítésének keretében a tagállamokra ruházott tágabb felelősségekkel összhangban mérlegelje a nemzeti adóigazgatások hálózatának létrehozását a legjobb gyakorlatok cseréje és az olyan adóintézkedések bevezetésének megelőzéséhez való következetesebb hozzájárulás céljából, amelyek jogellenes állami támogatás képeznének; felkéri a Bizottságot, hogy növelje a magatartási kódexszel foglalkozó (megreformált) csoport és a versenyszabályok adóval összefüggő támogatások terén való, Bizottság általi végrehajtása közötti stratégiai szinergiákat;
95. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a fennálló szabályok annak érdekében történő módosításának a lehetőségét, hogy lehetővé tegyék, hogy az állami támogatásra vonatkozó uniós szabályok megsértését követően visszafizetett összegek vagy azokhoz a tagállamokhoz kerüljenek, amelyeknek az adóalapja erodálódott, vagy az EU költségvetésébe, ne pedig ahhoz a tagállamhoz, amely megadta az adóval összefüggő jogellenes támogatást, ahogy az jelenleg történik;

Átláthatóság

96. hangsúlyozza a multinacionális vállalatok nyilvános elszámoltathatóságának növelése céljából az átláthatóság kritikus jelentőségét; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság erős visszatartó hatással rendelkezhet, és megváltoztathatja a magatartást, a szabályokat be nem tartó cégek hírnévkockázata és az illetékes hatóságoknak történő információszolgáltatás révén egyaránt, amely hatóságok ezt követően korrektív intézkedéseket és szankciókat fogadhatnak el;
97. megismétli azt az álláspontját, hogy a multinacionális vállalatoknak pénzügyi kimutatásaikban tagállamonkénti és a telephelyeik helye szerinti harmadik országokénti bontásban fel kell fedniük egy sor összesített információt, ezen belül adózás előtti eredményüket, az eredmény utáni adókat, az alkalmazottak számát, az eszközállományt stb. (országokénti beszámolás); hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezeket az információkat a nyilvánosság rendelkezésére bocsássák, esetleg egy központi uniós nyilvántartás formájában;
98. kéri ezenfelül, hogy az adóigazgatóságok számára tegyenek elérhetővé kiterjedtebb országokénti adatszolgáltatást, amely az OECD-szabványra épül, és részletesebb információkat foglal magában, így tartalmazza az adóbevallásokat és a csoporton belüli tranzakciókat; kéri harmonizált számviteli standardok kidolgozását is;

99. kéri a Bizottságot, hogy támogassa ezt az álláspontot, a múltbeli értékeléseivel és álláspontjaival összhangban, és tegyen adott esetben javaslatot annak a belső piacon működő valamennyi cégre való kiterjesztésére, és felhívja az OECD-t, hogy támogassa annak világszerte történő elterjesztését annak biztosítása érdekében, hogy a határokon átnyúló tevékenységeket folytató valamennyi cégre hasonló kötelezettségek vonatkozzanak; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság javítására irányuló fellépés, jóllehet szükséges, nem elegendő a probléma átfogó kezeléséhez, és a nemzeti, európai és nemzetközi adórendszerek alapos megreformálására is szükség van;

A visszaélést bejelentő személyek védelme

100. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a visszaélést bejelentő személyek és hasonló informátorok tényleges védelmére szolgáló uniós jogszabályi keret létrehozására, mivel nem elfogadható, hogy a – különösen az adókikerülési, adókijátszási és pénzmosási ügyekben – kötelességszegéseket, törvénysértéseket, csalást vagy jogellenes tevékenységet bejelentő polgárok és újságírók – ahelyett, hogy jogi védelemben részesüljenek – büntetőeljárás alá vonhatók; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg azoknak az eszközöknek a körét, amelyekkel biztosítható az indokolatlan büntetőeljárás, gazdasági szankciók vagy diszkrimináció elleni ilyen védelem, a titoktartás és az üzleti titkok védelmének egyidejű biztosítása mellett; ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet az USA Dodd-Frank törvényére, amely jutalmazza az informátorokat, amiért hiteles információkkal látják el a hatóságokat, és védi őket a büntetőeljárással és munkahelyük elvesztésével szemben;

Harmadik országbeli vonatkozás

OECD

101. határozottan támogatja az OECD BEPS cselekvési tervét; kéri, hogy teljes mértékben tartsák be annak ambiciózus hatókörét és naptárát, és felhívja az OECD-t, annak tagállamait és az összes többi bevont országot, hogy hozzanak létre erőteljes monitoringeszközt az iránymutatások végrehajtása során elért előrehaladás értékelésére és esetlegesen korrekciós intézkedést meghozatalára;
102. ajánlja, hogy a két folyamat következetességének folyamatos biztosítása és a kettős standardok elkerülése érdekében erősítsék meg a Bizottság és az OECD közötti intézményi kapcsolatokat és együttműködést; hangsúlyozza, hogy az OECD megközelítése még mindig a „puha” jogon alapul, és annak fellépését uniós szinten megfelelő jogalkotási kerettel kell kiegészíteni, pl. egy adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni irányelv formájában, mivel az ilyen önkéntes megállapodások nem elégségesek az EU, egy olyan integrált terület számára, amely egységes piaccal, közös valutával és a kormányzás legtöbb területén közös szabálykészlettel rendelkezik;

Adóparadicsomok

103. közös uniós megközelítést szorgalmaz az adóparadicsomokkal kapcsolatban; felhívja különösen a Bizottságot, hogy folytassa az egyértelmű fogalom meghatározásra, az adóparadicsomok azonosítására szolgáló közös kritériumkészletre és a velük együttműködő országok megfelelő szankcionálására irányuló munkáját, a jó adóügyi

kormányzásra vonatkozó minimumkövetelmények harmadik országok általi teljesítésének ösztönzésére irányuló intézkedésekről szóló 2012. decemberi ajánlása alapján (vagyis túllépve az információcserén és az átláthatóságon, és bevonva a méltányos adóversenyt és a tényleges adózást), valamint az ezen országokra alkalmazandó megfelelő közös intézkedések meghatározására irányuló munkáját; az ilyen lehetséges intézkedések nem tételes felsorolását illetően utal az adócsalás, az adóelkerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről szóló, 2013. május 21-i állásfoglalására¹; megismétli, hogy a rendszeresen frissített, valóban európai listák eredményesebbek lennének a jó adóügyi kormányzás előmozdításának és az ilyen joghatóságokkal szembeni és azokon belüli adózási magatartások megváltoztatásának eszközeként;

104. hangsúlyozza különösen, hogy biztosítani kell a kimenő pénzáramlások legalább egyszeri megadóztatását, például egy forrásadó kivetése révén, annak elkerülése érdekében, hogy a nyereség adózatlanul hagyja el az EU-t; kitart amellett, hogy egy azt biztosító rendszert kell kialakítani a, hogy igazoló dokumentumot kelljen bemutatni az adóhatóságoknak e művelet tanúsítására, védve ezáltal az egységes piacot és fenntartva a kapcsolatot a nyereség és a gazdasági érték előállításának helye, illetőleg azok adóztatásának a helye között; miközben támogatja az adóügyi kérdések multilaterális megközelítésének OECD általi előmozdítását, amelynek célja a nemzetközi adószabályok egyszerűsítése és annak biztosítása, hogy a nyereséget azon a helyen adóztassák meg, ahol az értéket előállították, felhívja a Bizottságot, hogy erősítse az EU nemzetközi szintéren betöltött szerepét azáltal, hogy egységes hangon szólal meg, és munkálkodjon a kétoldalú adóügyi megállapodások közös uniós keretén és a nagyszámú egyedi bilaterális adóegyezmény uniós/harmadik joghatóságokkal kötött egyezményekkel való fokozatos felváltásán; hangsúlyozza, hogy ez kínálná a legközvetlenebb lehetőséget a legkedvezőbb egyezmények kiválasztása gyakorlatának kezelésére;
105. úgy véli, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások létrehozását fokozott adóügyi együttműködésnek kell kísérnie, amely megelőzi az azonos piacokon versengő cégek általi adókikerülést és egyenlő feltételeket biztosít; kéri ezért a Bizottságot, hogy valamennyi uniós szabadkereskedelmi megállapodásba vezessen be adórendelkezéseket, amelyek köteleznék a partnerországokat a jó adóügyi kormányzás alkalmazására, és viszonyosságot biztosítanak adóügyekben; hangsúlyozza, hogy a jó adóügyi kormányzás platformja által elvégzett munka jó alapot képez, amelyre építve megvalósítható ez az elképzelés; hangsúlyozza, hogy ugyanez vonatkozhatna az uniós

---

¹ Ide a következők tartoznak, hogy csak néhányat említsünk:

- a kettős adóztatás elkerüléséről szóló hatályos egyezmények felfüggesztése vagy felmondása a feketelistán szereplő joghatóságokkal,
- a feketelistán szereplő országokban székhellyel rendelkező vállalkozások számára az áruk és szolgáltatások uniós közbeszerzéséhez való hozzáférés megtiltása és az állami támogatások nyújtásának elutasítása,
- annak megtiltása az uniós pénzügyi intézmények és pénzügyi tanácsadók számára, hogy feketelistás országokban leányvállalatot vagy fióktelepet hozzanak létre vagy tartsanak fenn, és az engedély visszavonásának mérlegelése az olyan európai pénzügyi intézmények és pénzügyi tanácsadók esetében, amelyek fióktelepeket tartanak fenn a feketelistás országokban, és folytatják ott működésüket,
- különleges illeték bevezetése valamennyi feketelistás országgal lebonyolított ügylet után,
- az arra szolgáló lehetőségek megvizsgálása, hogy ne ismerjék el a feketelistás országokban létrehozott társaságok jogállását az EU-n belül,
- tarifális akadályok alkalmazása a feketelistás harmadik országokkal folytatott kereskedelem esetében.

együttműködési megállapodásokra;

106. felhívja a Bizottságot, hogy használja a rendelkezésére álló összes eszközt a fejlett országokkal szemben összehangoltabb megközelítés támogatására annak érdekében, hogy adóügyekben a nagyobb fokú viszonyosságot előmozdítsa, különös tekintettel az Egyesült Államokkal az adójogszabályoknak a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról szóló törvény (*The Foreign Account Tax Compliance Act* – FATCA) hatálybalépését követően történő információcserére; arra is felhívja a Bizottságot, hogy – tekintettel a pénzügyi számlainformációk automatikus cseréjéről szóló, az EU és Svájc között létrejött 2015. május 27-i megállapodásra – az egységes piac megőrzése érdekében gondosan kövesse nyomon egyes káros adózási gyakorlatok Svájcban történő fokozatos kivezetését, összhangban a BEPS-iránymutatásokkal;

Fejlődő országok

107. kiemeli, hogy az adókikerülés kezelésére szolgáló intézkedések és politikák megtervezésekor nemzeti, uniós és nemzetközi szinten külön figyelmet kell fordítani a fejlődő országok és különösen a legkevésbé fejlett országok helyzetére, amelyek rendszerint nagyon szűk adóalappal rendelkeznek, és amelyek esetében alacsony az adók GDP-hez viszonyított aránya; hangsúlyozza, hogy ezeknek az intézkedéseknek és politikáknak hozzá kell járulniuk ahhoz, hogy az adott állam területén létrehozott hozzáadott értékkel arányos állami bevételek keletkezzenek, hogy megfelelően finanszírozni tudja fejlesztési stratégiáit, a millenniumi fejlesztési célok elérését és a 2015 utáni időszakra vonatkozó fejlesztési menetrendet; üdvözli ennek tükrében az ENSZ nemzetközi adóügyi együttműködéssel foglalkozó szakértői bizottságának a munkáját; kéri a Bizottságot, hogy támogassa a fejlődő országok érdekeit a meglévő nemzetközi kezdeményezésekben, és vonja be a fejlődő országok képviselőit a jó adóügyi kormányzás platformjába;
108. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot további intézkedésekre, hogy segítsen növelni az igazgatási kapacitásokat a fejlődő országokban, különösen az adóügyek területén, annak érdekében, hogy lehetőség nyíljon az adóinformációk fejlődő országok igazgatásaival való eredményes cseréjére; kéri az automatikus információcserére vonatkozó kísérleti projektek végrehajtása révén a fejlődő országok számára egy platform létrehozását; felhívja a fejlődő országokat, hogy mozdítsák elő a regionális megállapodásokat vagy az adóügyi együttműködés más formáit annak érdekében, hogy javítsák tárgyalási pozíciójukat a külföldi közvetlen befektetőkkel és a multinacionális vállalatokkal szemben, és megoldják a közös érdekű ügyeket;
109. utal az adókikerülésről és az adócsalásról mint a fejlődő országok kormányzása, szociális védelme és fejlődése számára jelentett kihívásról szóló, 2015. július 8-i állásfoglalásában ismertetett cselekvési tervre; bátorít minden országot és nemzetközi szervezetet, így az ENSZ-t is, hogy legyen része az inkluzív folyamatnak, és járuljon hozzá a G20/OECD adóügyi menetrendjéhez, amely foglalkozik az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással, valamint előmozdítja a nemzetközi adózási átláthatóságot és az adóinformációk globális megosztását, például az automatikus információcsere vagy a tényleges tulajdonos személyének nyilvános közzététele terén egy egységes, közös jelentéstételi standard kidolgozásán keresztül;

Adótanácsadók

110. rámutat arra a problémára, hogy azonos cégen belül párhuzamosan végeznek egyrészt az adóigazgatások kiszolgáltatását célzó adó-tanácsadási, könyvvizsgálati és tanácsadási tevékenységeket, másrészt a multinacionális vállalatok részére adótervezési szolgáltatásokat nyújtanak, kihasználva a nemzeti adójogszabályok hiányosságait;
111. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat az adótanácsadó szolgáltató ágazatnak szóló iránymutatásokra és az adóügyek terén működő tanácsadók, valamint adott esetben a bankok uniós összeegyeztethetlenségi rendszerének létrehozására, a köz- és a magánszektorban nyújtott szolgáltatások közötti összeférhetlenségek elkerülésének biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy indítson vizsgálatot az ágazaton belüli koncentráció helyzetének értékelése érdekében;
112. kéri, hogy a Bizottság értékelje az adómanőverezést vagy agresszív adótervezést végrehajtó vagy előmozdító cégekkel szembeni szankciók bevezetésének a lehetőségét, különös tekintettel az uniós költségvetésből származó források és az uniós intézményeknél betöltött bármilyen tanácsadói szerep elérhetősége tekintetében;

További intézkedések nemzeti szinten

113. nemzeti szinten további fellépésre bátorít az adókikerülés kezelése érdekében, az uniós és az OECD-keretben, mivel az összehangolatlan reakciók révén további eltérések és adómanőverezési lehetőségek jöhetnek létre; hangsúlyozza, hogy az adóalap-erózió elleni küzdelem legjobb eszköze az együttműködés, nem pedig a kedvezményes rendszerek befektetések elcsábítása érdekében történő egyoldalú bevezetése; felhívja a Bizottságot arra is, hogy hozzon létre iránymutatásokat a tagállamok által adott bármiféle adóamnesztia tekintetében;
114. sürget minden tagállamot, hogy mielőtt külföldön is hatást kifejtő adóintézkedést vezetne be, hajtson végre a más országokat érintő tovagyrúzó hatásokra kiterjedő hatásvizsgálatokat, szükség esetén a Bizottság technikai támogatásával; kéri az adókikerülés problémájával kapcsolatban a nemzeti parlamentek szoros bevonását, mivel egyetlen adórendszer vagy adóügyi megítélés sem bújhat ki a jogalkotó általi megfelelő értékelés és demokratikus ellenőrzés alól;
115. felhívja a tagállamokat, hogy állítsák le és gondolják át az adóigazgatásaik forrásaiban eszközölt megszorításokat, a személyzet és a technológia jobb újraelosztása és a szakértelem javítása mellett az egyre kifinomultabbá váló káros adózási gyakorlatok fejlődésének és hatásának kezelése céljából; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson technikai támogatást ezekhez az erőfeszítésekhez, különösen a FISCALIS 2020 programmal összefüggésben;
116. hangsúlyozza végezetül, hogy a Tanácson belüli egyhangúság szabálya –azzal, hogy minden egyes tagállamnak vétőjogot ad – kevésbé ösztönöz a fennálló helyzet irányából az együttműködőbb megoldás felé való elmozdulásra; felhívja a Bizottságot, hogy ne riadjon vissza attól, hogy adott esetben alkalmazza az EUMSZ 116. cikkét, amely a következőket mondja ki: „Ha a Bizottság azt állapítja meg, hogy a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közötti különbségek torzítják a belső piaci verseny feltételeit, és hogy ezt a torzulást ki kell küszöbölni, konzultál az érintett tagállamokkal. Ha ez a konzultáció nem eredményez a torzulást kiküszöbölő megállapodást, az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében

elfogadja a szükséges irányelveket.[...]”

117. elkötelezett amellett, hogy folytatja házon belül végzett munkáját, és megvizsgálja egy uniós adózási politikákkal foglalkozó állandó bizottság létrehozásának a lehetőségét;
118. felhívja illetékes bizottságát, hogy a küszöbön álló, azonos témájú saját kezdeményezésű jogalkotási jelentésében kövesse nyomon ezeket az ajánlásokat;

o

o o

119. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamoknak, a nemzeti parlamenteknek, a G20-csoportnak és az OECD-nek.

1. MELLÉKLET: AZ ÜLÉSEK RÉSZTVEVŐINEK LISTÁJA (BIZOTTSÁGI ÜLÉSEK ÉS KÜLDÖTTSÉGEK)

Dátum	Felszólalók
2015.3.30.	<ul style="list-style-type: none"> • Pierre Moscovici gazdasági és pénzügyi, adó- és vámügyi biztos
2015.4.16.	<ul style="list-style-type: none"> • Serge Colin, az UFE (<i>Union of Finance Personnel</i>) (pénzügyi dolgozók szakszervezete) elnöke • Fernand Müller, az UFE költségvetési bizottságának elnöke • Paulo Ralha, az adóügyi dolgozók portugál szakszervezetének elnöke • François Goris (az UNSP-NUOD elnöke) a Független Szakszervezetek Európai Szövetsége (<i>European Confederation of Independent Trade Unions – CESI</i>) részéről • Nadja Salson, <i>European Federation of Public Service Unions</i> (közszolgálati szakszervezetek európai szövetsége) • Henk Koller, az adótanácsadók európai szövetségének (CFE) elnöke • Olivier Boutellis-Taft, az európai könyvvizsgálók szövetségének (FEE) ügyvezetője • Ravi Bhatiani, az Independent Retail Europe jogi igazgatója
2015.5.5.	<ul style="list-style-type: none"> • Margrethe Vestager versenypolitikai biztos • Wolfgang Nolz, a magatartási kódexszel foglalkozó csoport elnöke • Jane McCormick, rangidős adópartner, az EMA-régió adózásért felelős vezetője, KPMG • Chris Sanger, partner, globális adópolitikai vezető, Ernst&Young • Stef van Weeghel, PwC partner, globális adópolitikai vezető • Bill Dodwell, a Deloitte UK adópolitikai vezetője
2015.5.11.	<p><i>Nyilvános meghallgatás a feltételes adómegállapításokkal és a káros adózási gyakorlatokkal kapcsolatban</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Stephanie Gibaud, visszaélést bejelentő személy, az UBS korábbi alkalmazottja • Lutz Otte, visszaélést bejelentő személy, a Julius Baer korábbi információs technológiai alvállalkozója • Kristof Clerix, Oknyomozó Újságírók Nemzetközi Konzorciuma (ICIJ) • Edouard Perrin, az ICIJ tagja • Richard Brooks, az ICIJ tagja • Lars Bové, az ICIJ tagja • Xavier Counasse, a „Le Soir” újságírója • Dominique Berlin, Collège européen de Paris, Université Panthéon-Assas (Paris 2) • Gabriel Zucman docens (<i>Assistant Professor</i>), London School of Economics and Political Sciences • Achim Doerfer, az adózási területtel foglalkozó ügyvéd, szerző és jogfilozófus
2015.5.12.	<i>Belgiumban tett küldöttségi látogatás</i>

	<ul style="list-style-type: none"> • Jacques Malherbe, Louvaini Egyetem (UCL) • Axel Haelterman, Leuveni Egyetem (KUL) • Werner Heyvaert adószakértő, Jones Day • Wim Wuyts adóügyi vezető – a FEB-VBO adóbizottságának elnöke és Hilde Wampers adóügyekért felelős alelnök, a FEB-VBO csoportszintű pénzügyi részlege • Christophe Quintard (az FGFB szakértője, egykori adóellenőr) • Eric van Rompuy (elnök) és a szövetségi parlament pénzügyi és költségvetési bizottságának más tagjai • Steven Van den Berghe, a feltételes adómegállapításokkal foglalkozó szolgálat vezetője • Johan Van Overtveld pénzügyminiszter (június 17-én tartott ülés)
2015.5.18.	<p><i>Luxemburgban tett küldöttségi látogatás</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Wim Piot adóügyi vezető, PWC Luxembourg • Nicolas Mackel, a Luxembourg for Finance ügyvezető igazgatója • Christine Dahm igazgató és Mike Mathias, a Cercle de Coopération des ONG du développement tagja • Eugène Berger (elnök) és a parlament pénzügyi bizottságának más tagjai • Pierre Gramegna pénzügyminiszter • Pascale Toussing adóügyi igazgató, pénzügyminisztérium, valamint az adóigazgatás tagjai
2015.5.22.	<p><i>A svájci Bernben tett küldöttségi látogatás</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Markus R. Neuhaus, a PwC Switzerland igazgatóságának elnöke, a PwC globális elnöke irodájának tagja • Frank Marty, az igazgatótanács tagja, a pénzügyi szolgáltatásokért és adóként felelős vezető, Economie Suisse • François Baur állandó brüsszeli kiküldött, az európai ügyekért felelős vezető, Economie Suisse • Martin Zogg, az igazgatóság tagja, a belföldi és nemzetközi adózásért felelős vezető, Swiss Holdings • Urs Kapalle, a pénzügyi politikáért és adózásért felelős igazgató, Swiss Bankers Association • Mark Herkenrath, Alliance Sud, a Global Alliance for Tax Justice tagja • Olivier Longchamp, Declaration of Berne (DoB) • Jacques de Watteville, nemzetközi pénzügyekért felelős államtitkár (SIF) • Christoph Schelling nagykövet, az adópolitikai részleg vezetője • Adrian Hug, a svájci szövetségi adóigazgatás igazgatója • Ruedi Noser, a nemzeti tanács tagja, a gazdasági ügyekért és adózásért felelős bizottság vezetője • Urs Schwaller, az államtanács tagja • Ulrich Trautmann, az Európai Unió svájci és liechtensteini küldöttsége kereskedelmi és gazdasági részlegének vezetője • Marco Salvi rangidős kutató, Avenir Suisse

2015.5.27.	<p><i>Megbeszélés Gibraltár kormányával (a TAXE bizottság koordinátoraival)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Fabian Picardo miniszterelnök • Joseph Garcia miniszterelnök-helyettes
2015.5.28.	<p><i>Dublinban tett küldöttségi látogatás (Írország)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Martin Lambe ügyvezető igazgató, ír adóhatóság • Michael Noonan pénzügyminiszter • Niall Cody, a bevételekért felelős bizottság elnöke • Liam Twomy (elnök) és a parlament (Oireachtas) pénzügyi bizottságának más tagjai + az alsóház és a szenátus európai ügyekért felelős közös bizottsága • Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) • Seamus Coffey, University College Cork (UCC) • Feargal O'Rourke, a PWC adóügyi vezetője • Conor O'Brien, a KPMG adóügyi vezetője • Jim Clarken, az Oxfam Ireland ügyvezető igazgatója • Micheál Collins, Nevin Economic Research Institute (NERI).
2015.5.29.	<p><i>Hágában tett küldöttségi látogatás (Hollandia)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Sjoera Dijkers parlamenti képviselő és a holland parlament pénzügyi bizottságának más tagjai • Bartjan Zoetmulder, holland adótanácsadók szövetsége • Hans Van den Hurk, Maastrichti Egyetem • Indra Römgens, a SOMO független nonprofit kutató és hálózati szervezet képviselőjében • Francis Weyzig, Oxfam • Pieterbas Plasman, a feltételes adómegállapításokkal foglalkozó hivatal vezetője • Eric Wiebes, az adóügyekért felelős holland államtitkár
2015.6.1.	<p><i>Nyilvános meghallgatás a feltételes adómegállapítások és egyéb intézkedések nemzetközi dimenziójáról</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Mario Monti szenátor, volt versenypolitikai és vámügyi, adóügyi és belső piaci biztos • Tove Maria Ryding, az adóssággal és fejlesztéssel foglalkozó európai hálózat (<i>European Network on Debt and Development – EURODAD</i>) szakpolitikai és érdekképviselői vezetője • Antoine Deltour, visszaélést bejelentő személy, a Pwc Luxembourg korábbi könyvvizsgálója
2015.6.17.	<p><i>Parlamentközi megbeszélés „Agresszív adótervezés és demokratikus ellenőrzés – A parlamentek szerepe” címmel</i></p> <p>Tizennyolc nemzeti parlament harminchét képviselője: AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV</p> <ul style="list-style-type: none"> • Heinz Zourek, a DG TAXUD főigazgatója • Pascal Saint-Amans, az OECD adópolitikai és igazgatási központjának igazgatója
2015.6.18.	<p><i>Londonban tett küldöttségi látogatás (Egyesült Királyság)</i></p>

	<ul style="list-style-type: none"> • David Gauke parlamenti képviselő, pénzügyi államtitkár, pénzügyminisztérium, • Jim Harra, főigazgató, vállalkozások adóztatása, adó- és vámhivatal • Fergus Harradence, igazgatóhelyettes, társasági adóval foglalkozó csoport, vállalkozási és nemzetközi adócsoport, pénzügyminisztérium • Andrew Dawson, az adóegyezményekkel foglalkozó csoport vezetője, az adóegyezményekre irányuló tárgyalásokon az Egyesült Királyság főtárgyalója • Maura Parsons igazgatóhelyettes, az adó- és vámhivatal nemzetközi üzleti részlegének transzferárképzési vezetője és az adó- és vámhivatal transzferárképzési tanácsának elnöke • Meg Hillier (elnök), Margaret Hodge (korábbi elnök) és Guto Bebb, az alsóház államháztartási bizottságának tagja • Prem Sikka, a számvitel professzora, Essex Business School, University of Essex • Frank Haskew, az ICAEW (<i>Institute of Chartered Accountants in England and Wales</i> – hites könyvvizsgálók angliai és walesi intézete) adóügyi fakultásának vezetője; és Ian Young, nemzetközi adóügyi vezető • Will Morris, az adóbizottság és a BIAC adóbizottság elnöke <i>Confederation of British industry</i> (CBI – brit iparszövetség) • Richard Collier, a PwC rangidős adópartnerre • Joseph Stead, Christian Aid • Meesha Nehru programigazgató, Fair Tax Mark
2015.6.23.	<p><i>Eszmecserek multinacionális vállalatokkal</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Nathalie Mognetti adóügyi igazgató, Total S.A. • Martin McEwen adóügyi vezető, SSE plc • Christian Comolet-Tirman igazgató, pénzügyek, BNP Paribas Group
2015.6.25.	<p><i>Megbeszélés Bermuda kormányzati képviselőivel (a TAXE bizottság koordinátorával)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Everard Bob Richards miniszterelnök-helyettes és pénzügyminiszter • Alastair Sutton, a bermudai kormány uniós jogi tanácsadója
2015.7.2.	<ul style="list-style-type: none"> • Richard Murphy, Tax Research LLP és a Tax Justice Network alapító tagja • Guillaume de la Villeguérin, az Airbus S.A.S. adóügyi vezetője

2. MELLÉKLET: A VÁLASZOK FELSOROLÁSA ORSZÁGONKÉNT/INTÉZMÉNYENKÉNT

(2015. július 20-i helyzet)

Ország	A válaszadás időpontja
Ausztria	nem adott választ
Belgium	2015.6.16.
Bulgária	nem adott választ
Horvátország	2015.7.8.
Ciprus	nem adott választ
Cseh Köztársaság	2015.6.11.
Dánia	nem adott választ
Észtország	2015.7.10.
Finnország	2015.6.2.
Franciaország	2015.6.10.
Németország	2015.7.15.
Görögország	2015.7.10.
Magyarország	2015.7.7.
Írország	2015.6.5.
Olaszország	nem adott választ
Lettország	2015.6.16.
Litvánia	2015.7.3.
Luxemburg	2015.6.1.
Málta	2015.6.18.
Hollandia	2015.6.8.
Lengyelország	2015.7.2.
Portugália	2015.6.30.
Románia	nem adott választ
Szlovákia	2015.6.3.
Szlovénia	nem adott választ
Spanyolország	2015.7.10.
Svédország	2015.5.29.
Egyesült Királyság	2015.6.8.
Jersey-szigetek	2015.5.29.
Guernsey	2015.5.31.

Intézmények	A válaszadás időpontja
Bizottság – Margrethe Vestager biztos – Pierre Moscovici biztos	2015.4.29. 2015.6.3.
Tanács	2015.5.29. A 2015.7.8-i második kérésre nem érkezett válasz.

3. MELLÉKLET: A BIZOTTSÁG ÜLÉSEIN VALÓ MEGJELÉNÉSRE FELKÉRT MULTINACIONÁLIS VÁLLALATOK

Név	Meghívott/képviselők	2015. július 20-i helyzet
Airbus	Guillaume de la Villeguerin adóügyi vezető	részt vett – 2015.7.2.
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman igazgató, pénzügyek	részt vett – 2015.6.23.
SSE plc	Martin McEwen adóügyi vezető	részt vett – 2015.6.23.
Total S.A.	Nathalie Mognetti adóügyi igazgató	részt vett – 2015.6.23.
Amazon.co.uk Ltd	Christopher Corson North ügyvezető igazgató	elutasította, folyamatban lévő vizsgálat miatt
Amazon S.a.r.l.	Xavier Garambois, főigazgató	elutasította, folyamatban lévő vizsgálat miatt
Anheuser-Busch InBev	Stuart MacFarlane az európai régióért felelős elnök	elutasította, folyamatban lévő vizsgálat miatt
Barclays Bank Group	Antony Jenkins ügyvezető igazgató	elutasította, de továbbra is nyitott bármilyen konkrét írásbeli kérdés megválaszolására
Coca-Cola Company	James Quincey elnök	elutasította, de találkozott a társelődökkel
Facebook	Marc Zuckerberg ügyvezető igazgató	elutasította
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne ügyvezető igazgató	elutasította, folyamatban lévő vizsgálat miatt
Google	Eric E. Schmidt ügyvezető elnök	elutasította, de kész elküldeni „az adózási kérdésekre vonatkozó álláspontját”
HSBC Bank plc	Alan Keir ügyvezető igazgató	elutasította, folyamatban lévő vizsgálat miatt
IKEA	Peter Agnefjäll ügyvezető igazgató	elutasította, de felajánlotta, hogy meghívja a képviselőket egy vitára, és elküldte az Ikea 2014-es éves összefoglaló jelentését
McDonald's Corporation	Douglas Goare az európai régióért felelős elnök	elutasította, egy jelentős vállalati kezdeményezéssel való időbeli egybeesés és a lehetséges bizottsági vizsgálat miatt
Philip Morris	Kristof Doms európai ügyekért felelős alelnök	elutasította
Walmart	Shelley Broader elnök és ügyvezető igazgató	elutasította
Walt Disney Company	Robert A. Iger ügyvezető igazgató	elutasította, de felajánlotta, hogy találkozik a bizottság képviselőivel, hogy meghallgassa nézeteiket